74STE JAARGANG No. 9942 VRIJDAG 11 OKTOBER 1957

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Lening maandag in de Staten

Willemstad. — Maandagavond zullen de Staten der Nederlandse Antillen in Openbare Vergadering bijeenkomen ter behandeling van een agenda van vier punten, waarvan de voornaamste zijn: de ontwerp-landsverordening nopens het aangaan van geldleningen ten behoeve der eilandgebieden Aruba en Curaçao tot een maximaal bedrag van U.S. $ 10.000.000,—, en de ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, alsmede de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943.

De heer H.A. HESSLING Wnd. Gezaghebber Bovenwinden

Willemstad. — De Regering heeft de heer H. A. Hessling, hoofdcommies, ter beschikking gesteld van de Administrateur van Financiën, aangewezen als wnd gezaghebber van de Bovenwindse eilanden.

DOW-truck hing op brug tussen hemel en aarde

Willemstad. — Hedenmorgen is een truck van D.O.W.. komende van de Handelskade, op het eerste gedeelte van de brug zijn koers kwijt geraakt en door de brugleuning aan de Schottegatzijde gereden. Het vehikel bleef tussen hemel en aarde hangen, nadat het een stuk brugleuning had vernield. De chauffeur schijnt de macht over zijn stuur kwijt geraakt te zijn, doordat — althans volgens zijn verklaring — het linkerportier openvloog en hij daardoor in moeilijkheden kwam.

Het gebeurde veroorzaakte uiteraard nogal stagnatie in het verkeer op deze kwetsbare plaats van de brugverbinding tussen Punda en Otrabanda. Een kraanwagen, die spoedig ter plaatse was om het obstakel uit de weg te helpen, sloot oorspronkelijk de gehele brug af, doch liet later, toen deze enigszins verplaatst was, enige ruimte voor eenrichtingverkeer.

De verkeerspolitie, die au grand complet aanwezig was, zorgde ervoor, dat het verkeer zo spoedig mogelijk weer gewoon doorgang kon vinden.

Tentoonstelling Curacaos Museum

Willemstad. — Vanaf zondag wordt in het Curaçaos Museum een tentoonstelling opengesteld „Grafiek in kleuren" van Van Kruiningen.

Lichte en zware aanrijdingen

Willemstad. — De Verkeersafdeling had gisteren twee zware aanrijdingen te behandelen. De eerste zware aanrijding vond plaats op een weg leidende door Brakkeput Mei-Mei, alwaar een personenauto in botsing kwam met een truck, waarbij een materiële schade van ƒ 2000,— ontstond. De bestuurster van de personenauto liep hierdoor een hersenschudding en snijwonden aan linkerarm en gezicht op en moest evenals haar mede-passagiere, die een diepe snijwonde aan haar hoofd opliep, in het hospitaal worden opgenomen.

De tweede zware aanrijding vond plaats op een zandweg, leidende van Willibrordus naar Soto, alwaar een personenauto in botsing kwam met een truck, waarbij een schade van ƒ 1600,— ontstond. De oorzaak van deze aanrijding is nog onbekend.

Vier leden van het vliegend personeel van de K.L.M. ontvingen op de dag van de 38e verjaardag van deze luchtvaartmaatschappij de gouden vliegpenning. Foto: de president-direkteur van de KLM, de heer I. A. Aler, tekent een der oorkonden na de uitreiking. De heer Aler had nl. deze oorkonden vergeten te tekenen. V.l.n.r. president-direkteur I. A. Aler, boordwerktuigkundige 1e kl. C. Biesheuvel, boordtelegrafist 1e kl. G. C. J. Overweg, gezagvoerder A. G. Ekels en stewardes mej. J. C. Ringsma. Zij allen haalden meer dan 20.000 vlieguren en mej. Ringsma meer dan 10.000 vlieguren

PAUS bezorgd over Latijns-Amerika

Katholieken moeten geraadpleegd worden over T.V.-programma's

Ook beinvloeding van filmindustrie noodzakelijk

Vatikaanstad. — Paus Pius XII heeft verklaard, dat katholieken moeten worden geraadpleegd over de programma's, die via de televisie worden uitgezonden. Ook was hij van oordeel, dat de katholieken hun uiterste best moeten doen om te trachten de filmindustrie in een andere richting te leiden, daar deze industrie thans „meestal de wereld laat zien, waarin men leeft en sterft, alsof God niet bestaat".

De Paus sprak tot tweeduizend leiders van het lekenapostolaat in tachtig landen. Hij was hiervoor speciaal uit zijn zomerverblijf te Castel Gandolfo naar Rome gekomen.

Hij deed een beroep op zijn toehoorders om het werk voort te zetten en uit te breiden, vooral in die landen waar de geestelijkheid in haar arbeid wordt belemmerd of waar te weinig priesters zijn. Wat dit laatste betreft noemde de Paus speciaal de landen van Latijns-Amerika, die hij zowel van protestantse als van marxistische zijde bedreigd achtte.

Viering 40 jaar M.L.D. in Nederland

Den Haag. — Ter gelegenheid van zijn 40-jarig bestaan van de Marine Luchtvaart Dienst werd op het marinevliegkamp Valkenburg een officiële vlaggenparade gehouden, waar onder meer de vlagofficier van de Marineluchtvaartdienst, Schout-bij-Nacht J. M. van Olm, aanwezig was. Na het voorhijsen van de Nederlandse driekleur bood vice-admiraal C. H. Brouwer de jubilerende Marineluchtvaartdienst een door hem gecomponeerde M.L.D.-mars aan, die door de Marinierskapel werd gespeeld.

Eisenhower ontbeet met Gbedemah

Washington. — President Eisenhower heeft donderdagochtend op het Witte Huis in Washington zijn ontbijt gebruikt met de minister van financiën van Ghana, Gbedemah, en deze zijn verontschuldigingen aangeboden voor het feit, dat een restaurateur in Dover (Delaware) de minister deze week niet in zijn restaurant wilde toelaten omdat hij een neger is.

Vice-president Nixon, die in maart tijdens zijn bezoek aan Ghana minister Gbedemah ontmoet had, was ook aanwezig.

Bijdrage salarissen kath. Geestelijken in Hongarije nog niet verminderd

Boedapest. — De Hongaarse regering heeft gehoor gegeven aan het verzoek van de R. K. Kerk om haar bijdrage tot de salarissen van de R. K. Priesters nog niet te verminderen. Deze staatssteun zou, overeenkomstig een dit jaar gesloten overeenkomst met de R. K. Kerk, worden besnoeid. Voor 1959 zal echter geen uitvoering aan deze bepaling worden gegeven, aldus maakte de Hongaarse regering bekend.

Overeenstemming te San Marino

San Marino. — De vier ministers van de a -communistische regering en vier belangrijke ministers van de communistische regering van San Marino hebben in de Italiaanse badplaats Rimini overeenstemming bereikt over de wijze, waarop de anticommunisten (vermoedelijk zondag) de plaats van de communistische regering zullen innemen, aldus hebben de twee regeringen bekendgemaakt.

Paramaribo. — Dezer dagen werd de eerste steen gelegd voor de kapel van de Chinese gemeente van de Evangelische Broeder Gemeente in Paramaribo. De steen werd gelegd door vier leden die van het begin af een grote plaats hadden ingenomen in de opbouw van deze gemeente. Zuster Streefland sprak de aanwezigen eerst in het Nederlands en later in het Chinees toe.

Amsterdam heeft naar schatting 40.000 grieppatiënten. Zure apels eten werd aangeraden als uitstekend middel tegen griep. De Amsterdamse jongens nemen deze raad gretig ter harte.

De geldleningen ten behoeve van ARUBA en CURACAO

Overleg van regering met STATEN had VROEGER moeten plaatsvinden

Staten-Generaal in dwangpositie doordat op Aruba reeds werken in uitvoering zijn

Willemstad. — Zeer vele andere leden verklaarden niet goed te kunnen begrijpen wat door de aan het woord geweest zijnde leden met het voorgaande bedoeld wordt. De Regering heeft in casu immers op volkomen normale wijze gehandeld. Het overleg zal dan ook conform de derde afdeling van de Staatsregeling plaats vinden middels het Voorlopig Verslag der Staten, de Memorie van Antwoord van de Regering enz., terwijl tenslotte nog de openbare behandeling zal volgen. Men schijnt uit het oog te verliezen, aldus de leden aan het woord, dat door de Regering door de indiening van het ontwerp slechts een voorstel aan de Staten wordt gedaan en dat de Staten verder het zelf geheel in handen hebben om dit ontwerp al dan niet goed te keuren. Aldus vervolgt het Voorlopig Verslag op de Landsverordening betreffende het aangaan van de 10 miljoen-dollar leningen.

De eerst aan het woord geweest zijnde leden merkten hiertegenover op, dat vooruitlopend op de goedkeuring van het ontwerp de werken, die uit de leningen gefinancierd moeten worden, reeds in uitvoering zijn en de eilandgebieden reeds beslissingen genomen hebben, waarop niet meer terug te komen is. Deze leden blijven dus van mening, dat overleg met de Staten in een veel vroeger Stadium had dienen plaats te vinden, zeker voordat in Nederland het wetsontwerp werd ingediend.

Met betrekking tot de passage inzake „een kleine meerderheid" werd door zeer vele leden naar voren gebracht, dat de opmerking hun niet recht duidelijk is, aangezien immers het Antilliaanse Staatsrecht het systeem huldigt, waarbij alle beslissingen met meerderheid van stemmen worden genomen.

De leden aan het woord kunnen uit de geciteerde uitdrukking slechts af leiden, dat de minderheid — waartoe de aan het woord geweest zijnde leden behoren. De hierbedoelde opmerking moet, aldus de leden aan het woord, beslist gezien worden als een geraffineerde poging van de minderheid om de welvaart van de Nederlandse Antillen te saboteren.

Deze minderheid weet immers, dat deze lening ten doel heeft bepaalde nodig geoordeelde werken ten behoeve van de eilandgebieden Curaçao en Aruba te doen uitvoeren en iedere poging om dit streven tegen te gaan dient als kwaadaardig bestempeld te worden. Het past overigens allerminst, aldus de leden aan het woord, om voordat bekend is of er een meerderheid zal zijn, welke het ontwerp steunt, te gaan spreken van „forceren". De leden aan het woord zien in de opmerkingen in kwestie dan ook niets meer dan een nieuwe poging van de minderheid om de geldschieters te doen twijfelen aan de positie van de Nederlandse Antillen als debiteur, hetgeen niet anders dan afgekeurd dient te worden!

De eerder aan het woord geweest zijnde leden merkten hiertegenover op, dat het Antilliaanse Staatsrecht gebaseerd is op het parlementaire stelsel, waarin primair door overleg met allen gepoogd wordt zo goed mogelijke wetgeving tot stand te brengen en pas secondair — als geen overeenstemming bereikt wordt — de meerderheid beslist. Het overleg is door de Regering uitgeschakeld, de gehele Volksvertegenwoordiging — en zeker de oppositie — is geheel onkundig gelaten van dit voor de Antillen zo belangrijke onderwerp.

Enkele leden wensten overigens een krachtig woord van protest te uiten naar aanleiding van de bewoordingen, waarin de zeer vele leden hun tegenstand met betrekking tot het forceren van een wetsontwerp door een kleine minderheid naar voren hebben gebracht.

Het is geen geheim, aldus vele leden, dat de positie van de Nederlandse Antillen als debiteuren-land op zichzelf al zwak is, gezien het feit, dat onze economie vrijwel uitsluitend op een enkele tak van industrie rust. De pogingen om naast deze enkele tak van industrie andere welvaartsbronnen aan te boren hebben tot op heden nog niet zulke resultaten afgeworpen, dat onze economie in ruime mate op meer dan deze ene peiler steunt en het zal misschien jaren duren alvorens bronnen van inkomsten gevonden worden — zo zij al gevonden worden — welke de olie-industrieën als bron van inkomsten kunnen benaderen.

Niettemin gewaagt men zich, aldus de leden aan het woord, aan handelingen, die de Nederlandse Antillen als debiteuren-land alleen een slechte naam kunnen bezorgen. De ondemocratische procedure om geen overleg te plegen met de Volksvertegenwoordiging, alhoewel de financiële delegatie van de Nederlandse Antillen reeds in het begin van dit jaar naar Nederland is gegaan — zonder enige volmacht welke dan ook, van de zijde der Staten — is onlangs scherp in het licht gesteld toen de Vaste Commissie voor Zaken Overzee van de Tweede Kamer der Staten-Generaal het als vanzelfsprekend heeft beschouwd, dat de Staten zich omtrent een en ander uitgesproken zouden hebben en op grond daarvan om de mening van dit College vroeg.

Onder verwijzing naar hetgeen zij hiervoren reeds gesteld hebben, in het bijzonder ten aanzien van de minderheid, die haar wil opgelegd wil zien aan de meerderheid, brachten vele andere leden tegen het in de voorgaande alinea gestelde in, dat juist de daarin aan het woord geweest zijnde leden de allerlaatsten dienen te zijn om de Regering te verwijten, dat zij een ondemocratische procedure zou hebben gevolgd. Hun zij de raad gegeven om zich beter op de hoogte te stellen van de in onze Staatsregeling voorgeschreven wijze van behandeling van wetsontwerpen. Het schermen met woorden als „ondemocratische" mag, aldus de leden aan het woord, erg mooi en flink klinken, doch is in dit geval zeker misplaatst.

Voortgaande op hun beschouwingen in de voorvorige alinea merkten vele leden op, dat ook, gelijk reeds gebleken is, verscheidene leden der Tweede Kamer in het geheel niet gesticht zijn over het feit, dat de in de toelichting genoemde werken, althans voorzover het eilandgebied Aruba betreft, reeds in vergevorderde staat van uitvoering zijn, zodat de Staten-Generaal in feite in een dwangpositie zijn geplaatst. Afgezien van het feit op zichzelf menen de leden aan het woord, dat de gevolgde procedure als bijzonder weinig elegant beschouwd dient te worden en dat dan ook een openlijke aanbieding van verontschuldiging zeker op zijn plaats zou zijn.

C.P.I.M.-Mutaties

Aangekomen van Nederland: H. J. v.d. Hoef, C. Heemskerk, C. Wies, H v. Dongen, H. A. S. Ensink en F. J. Andriessen.

Van Venezuela: H. Lyzinga.

Vertrokken naar Nederland: G. de Nieuwe, I. J. Hooftman, M. T. G. Steenhuisen, G. J. Schöttelndreier, P. Berends, J. de Haan, A. Both, W. v.d. Graaf en D. Woud.

Naar U.S.A.: mej. A. E. v. Kwartel.

In politieke commissie V.N.:

Heftige aanval van Gromyko op ontwapeningsvoorstellen

TELEURSTELLING in westelijke kringen

New York. — Bij het ontwapeningsdebat in de politieke commissie der V. N. heeft donderdag de Russische minister van Buitenlandse Zaken, Gromyko, gezegd, dat de houding van de westelijke mogendheden, in het bijzonder die van de Verenigde Staten overeenstemming over ontwapening onmogelijk maakt.

„Zekere vertegenwoordigingen" schijnen niet bijzonder naar een dergelijke concrete overeenkomst te verlangen. „Kennelijke geven zij er de voorkeur aan nog verscheidene nutteloze resoluties toe te voegen aan de dozzijnen, die zijn opgeborgen in de archieven van de Verenigde Naties", aldus Gromyko. Volgens de Rus kan het jongste voorstel van de Verenigde Staten en enkele andere landen alleen maar tot de conclusie leiden, dat deze landen de ontwapeningsbesprekingen tot in het oneindige wensen voort te zetten.

In westelijke kringen is men zeer teleurgesteld door Gromyko's rede, die volgens diplomaten de deur voor verder ontwapeningsoverleg heeft dichtgesmeten.

Men toonde zich verbaasd over de heftige toon van de rede, die in schrille tegenstelling stond tot de betrekkelijk mild gestemde verklaring, die de Russische minister drie weken geleden in de algemene vergadering aflegde.

Budapest. — De Hongaarse dichter Loring Szabo is na een langdurige ziekte op 57-jarige leeftijd overleden, aldus heeft het Hongaarse persbureau MTI gemeld. Nadat Hongarije door de Russen op de Duitsers was veroverd, werd Szabo beschuldigd van „reactionaire" neigingen en verdween hij verscheidene jaren lang van het literaire toneel. Pas in het voorjaar van 1956 verscheen er weer een bundel gedichten van hem, voor hem in maart 1957, hoewel hij partij had gekozen voor de opstandelingen, de Kossuth-prijs werd toegekend.

De verkiezing van Japan

De ster — of in dit geval de zon — van Japan is de laatste tijd wel snel gerezen. Minder dan een jaar nadat het de Verenigde Naties is binnengetreden en twaalf jaar na V.J.-Day maakt het thans deel uit van een der voornaamste organen van de volkerenorganisatie. Dezer dagen is Japan, dank zij de steun van de Verenigde Staten, door de Algemene Vergadering gekozen tot lid van de Veiligheidsraad. Er moesten drie vakatures worden vervuld. Canada verwierf bij de eerste ronde 72 stemmen, genoeg om de plaats in te nemen van Australië. Panama deed het nog beter en volgde met 74 stemmen Colombia op in de Veiligheidsraad. Om de zetel, die vrijkomt door het periodiek aftreden van de Filippijnen, ontstond de meeste strijd. Twee jaar geleden was dat ook het geval. Toen werd de situatie zo moeilijk, dat de twee sterkste kandidaten, Joegoslavië en de Filippijnen, tenslotte overeenkwamen elk een jaar de zetel te bezetten. Ditmaal stonden Japan en Tsjechoslowakije tegenover elkaar. Japan behaalde bij de eerste ronde al meer dan de vereiste meerderheid van twee-derde, namelijk 55 stemmen, Tsjechoslowakije, welks kandidatuur door de Sovjet-Unie werd gesteund, kreeg 25 stemmen.

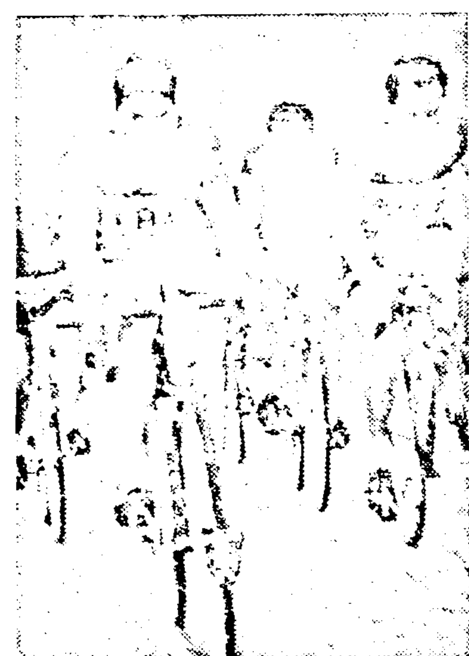
Na de stemming gaf de Russische delegatie een verklaring uit, waarin gezegd wordt, dat de verkiezing van Japan een ernstige inbreuk vormt op het Handvest der Verenigde Naties. Helemaal juist is dat niet. Het weren van een tweede Sovjet-satelliet uit de Veiligheidsraad vormt geen inbreuk op art. 23, eerste lid, van het Handvast. Want dat bepaalt alleen, dat bij de samenstelling van de Veiligheidsraad onder andere rekening moet worden gehouden met een „evenredige geografische verdeling".

De verkiezing van Japan vormt echter wel een inbreuk op het „gentlemen's agreement" van 1946, waarbij de grote mogendheden nader vaststelden, wat zij onder een „evenredige geografische verdeling" wensten te verstaan. De aanspraken van oost-Europa op een afzonderlijke zetel werden daarin gerespecteerd. Zo heeft Polen in 1946 en 1947 zitting gehad in de Veiligheidsraad, de Oekraïne in 1948 en 1949 en Joegoslavië in 1950 en 1951. Sindsdien hebben de westelijke grote mogendheden zich niet meer aan die afspraak gehouden en men moet toegeven, dat het hun kandidaten altijd goed is vergaan. Op zichzelf is het ook juist, dat Azië in de Veiligheidsraad nog op een andere, men zou zeggen minder fossiele wijze wordt vertegenwoordigd dan door Nationalistisch China.

Maar de „Times" heeft er terecht op gewezen, dat het ledental van de Algemene Vergadering sinds het begin is gestegen van 51 tot 82 en bovendien, dat de machtsverhoudingen gaan kenteren, nu steeds meer leden uit Azië en Afrika hun intrede doen. De tijd komt, waarop de verkiezing van nieuwe leden moeilijker zal verlopen, of tot een voor het westen ongunstige eenzijdigheid zal leiden. Daarom is een nieuw akkoord in de plaats van het gentlemen's agreement van 1946 in hoge mate gewenst. Om verder van een werkelijke geografische verdeling te kunnen spreken en om alle leden van de V.N. aan hun trek te laten komen, zou bovendien een uitbreiding van het aantal leden van de Veiligheidsraad van elf tot bijvoorbeeld dertien nodig zijn. De Sovjet-Unie is evenwel niet bereid aan zulk een wijziging mede te werken, zolang Communistisch China niet tot het lidmaatschap van de Verenigde Naties is toegelaten.

Wraak van Jumbo

De beste olifantenjager van de provincie Pleikoe in Midden-Vietnam was er na een speurtocht van negen dagen, in geslaagd een prachtige mannetjesolifant onder schot te krijgen, maar zijn pijl miste het doel. De jager sloeg op de vlucht en bereikte behouden zijn geboortedorp, waar hij zich in zijn hut verschool. Maar de olifant, die hem op de hielen zat, stampte de hut aan puin. De gehele mannelijke bevolking van het dorp liet onderwijl een regen van pijlen op de wraakzuchtige kolos neerdalen, waardoor het beest genoodzaakt was zijn aanval te staken. De rust was echter van korte duur. Enige uren later kwam de olifant met zes soortgenoten terug en toen moesten alle hutten van het dorp het ontgelden. Onder de bevolking vielen drie doden en zeven gewonden.

Deze week bevond zich op Curaçao de heer Jean Ed. Friedrich, vennoot en direkteur van de beroemde horlogemakers-firma: de Girard Perregaux. De heer Friedrich, die de agenten alhier, de firma B. J. de Castro & Sons, bezocht, legde vol trots uit hoe de nieuwe 39-stenen Girard Perregaux — zelfopwindbaar horloge functionneert. Dit horloge heeft, behalve de gebruikelijke 17 edelstenen voor de juiste gang, nog 12 extra rubies voor het zelfopwindbaar systeem. Dit systeem, de „gyrotron" genaamd, biedt veel voordelen: één hiervan is, dat bij de minste beweging van de pols, het horloge voor 48 uur loopt zonder één ogenblik stil te staan. Hierdoor is het onmogelijk, dat uw horloge stil staat of achter loopt. De Girard Perregaux met haar 39 stenen is momenteel slechts in Zwitserland en in de Caraïbische gebieden verkrijgbaar, daar de vraag het aanbod overtreft. Op Curaçao is de Girard Perregaux tentoongesteld bij de Gouden Beker en El Cristal. Deze foto werd genomen tijdens de Tour de Suisse. Aan de pedalen van de „Allegro"-ploegfietsen werd 6 Girard Perregaux-horloges bevestigd, die de race doorstonden en in uitstekende conditie te voorschijn kwamen.

West-End.
„Run for the Sun" 19.00 en 21.00 uur.
Cinelandia
„Untames Youth" 19.00 en 21.00 uur.
Roxy:
Professor Fasman Jr.
Caribe.
„Crime of Pasion" om 20.00 uur.

WIT-GELE KRUIS

Zuster Caprino tel. 23526
Zuster Veeris tel: 35747.
Kantoor: tel. 23773
Nachtzuster: Zr. Yankey tel. 11442

EMMASTAD

C. P. I. M.
WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 J. H. Dee tel 4467
b. g. g. tel: 2400
Personeel Afdeling:
G. W. Overdijkink, Beatrixlaan 7, Rio Canario tel: 3412
B. g. g. nad inl. tel: 2400
Materialen Afdeling:
H. C. Engelsman tel: 4504
Geneeskundige Dienst.
Dr. Volker tel: 4245
b. g. g. tel: 2409
Weekendwacht Suffisant:
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer A. A. J. Janse kunnen worden opgebeld onder no. 4511.
B. g. g. nad inl. tel: 2400

C. S. M.

Rederij:
G. H. van Leeuwen tel: 2054
Scheepsagentschap:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
Kantoor tel 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
G. H. van Leeuwen tel: 2054
Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098
Van 1.00 — 7.30 H. Ruytenberg tel: 3938
Theater Asiento:
Geen voorstelling.

De Landsverordening inhoudende instelling van een Onderwijsraad

Willemstad. — In de Nota n.a.v. het Eindverslag n.a.v. de Landsverordening, houdende instelling van een Onderwijsraad, merkt de regering het volgende op: Zoals bekend mag worden verondersteld, is de kwestie van de instelling van een Onderwijsraad reeds geruime tijd aan de orde. Verschillende malen is, ook door de Staten, aandrang op de Regering uitgeoefend tot indiening van een ontwerp-landsverordening, regelende de instelling van een dergelijke Raad, over te gaan.

Teneinde hieraan tegemoet te komen en tot snelle indiening van een ontwerp te geraken, is de Regering er destijds toe overgegaan de opzet van de in de Nederlandse Antillen in te stellen Onderwijsraad nagenoeg gelijk te regelen als de opzet van de Nederlandse Onderwijsraad, zoals die in 1919 werd ingesteld. Een nadere bestudering van deze materie heeft het onderstaande aan het licht gebracht.

Blijkens de Memorie van Toelichting op het ontwerp van wet tot instelling van een Onderwijsraad verwachtte de toenmalige Nederlandse Minister van de „hoogstaande, deskundige personen uit de kringen van hoger-, middelbaar-, lager- en vakonderwijs", die deze raad zouden vormen, „niet alleen gestadige voorlichting over onderwijs- en opvoedkundige vraagstukken, ter voorbereiding van de maatregelen van algemene strekking, nodig om het onderwijs paedagogisch op peil te brengen en bij voortduring te houden, maar ook, in de geest van de Bevredigingscommissie, onpartijdig advies om de uitvoering van de pacificatie op een voor alle partijen aanvaardbare wijze te waarborgen."

Het eerste deel van de dubbele taak' die aldus aan de Onderwijsraad werd toegedacht, lag de Minister het meest na aan het hart. Hierbij dacht hij onder meer aan verdeling der leerstof, beroepskeuze, pedagogische opleiding en vorming der studerenden, de ineenschakeling van de verschillende takken van onderwijs, het voorkomen van overlading der leerlingen en vereenvoudiging en beperking der examens.

Blijkens zijn jaarverslagen heeft de Onderwijsraad in Nederland zich echter niet ontwikkeld, zoals door Minister De Visser op de eerste plaats is bedoeld, doch is deze raad het college geworden, dat slechts ten aanzien van zijn tweede taak aan de verwachtingen heeft beantwoord. „In meerdere tienduizend adviezen aan de Kroon, Minister en Gedeputeerde Staten verzekerde de Onderwijsraad een uitgewogen en constante werking van de financiële gelijkstelling", zo merkt Mr C. Schelfhout op in een artikel over de Onderwijsraad. En deze schrijver die enkele jaren secretaris van de Raad was, komt aan het slot van zijn beschouwing tot de conclusie, dat die adviezen, welke de meest uiteenlopende onderwerpen betreffen, „tezamen niet bijdroegen tot de vorming van een werkelijk onderwijsbeleid". („De Onderwijsraad" in: het Schoolbestuur nrs. maart en mei 1956).

De Voorzitter van de Onderwijsraad in Nederland, prof. dr F. L. R. Sassen, verklaarde in december 1956, sprekende over de Onderwijsraad:

„Van het eerste deel van de taak van de Onderwijsraad is bij het wegvallen van de algemeen-paedagogische en organisatorische vraagstukken de voorlichting van de Minister en zijn departement bij de voorbereiding van wettelijke maatregelen (wetten en Koninklijke besluiten) op het gebied van het onderwijs overgebleven. De aandacht van de Raad is zich inmiddels steeds meer op de bijzonderheden in het eerste en op het geheel van het tweede deel van zijn taak gaan richten."

Uit het bovenstaande mag worden geconcludeerd dat bij de uitvoering van de doelstellingen van de Nederlandse Onderwijsraad de nadruk is gevallen op de tweede doelstelling nl. de bemoeiingen in verband met de financiële gelijkstelling van het openbaar en bijzonder onderwijs.

Daar waar men deze bemoeiingen niet kende bv. in Nederlands Oost-Indië werd de opzet van de Nederlandse Onderwijsraad niet zonder meer overgenomen, doch zodanig gewijzigd, dat hij meer een „Raad van Advies voor Onderwijszaken" ging vormen.

Ook in de Nederlandse Antillen behoefde op deze tweede doelstelling niet de nadruk te vallen — kon zij eigenlijk geheel achterwege worden gelaten —, doch diende de nadruk te worden gelegd op de eerste doelstelling, nl. het dienen van advies aan de Regering. Deze is dan ook de reden waarom de Regering gemeend heeft het tweede lid van artikel 2, dat in Nederland voor zover dezerzijds kan worden nagegaan in de praktijk slechts gediend heeft om de uitgewogen en constante werking van de financiële gelijkstelling te garanderen, te doen vervallen (zie Nota van Wijzigingen, nr 6).

Voor de Nederlandse verhoudingen in 1919 had het zin het ambtelijk element buiten de Onderwijsraad te houden, omdat de Raad als adviserend college geheel vrij diende te zijn. Wellicht zou in de loop der tijden de mening zich hierover hebben gewijzigd en zou ook bij de laatste wijziging van de wet van 21 februari 1919 schrapping van het voorschrift van artikel 2, lid 2 der wet niet geheel onredelijk zijn geweest, ware het niet dat op grond van artikel 90, lid 2 van de Lager-Onderwijswet 1920 de Inspecteur aan de Onderwijsraad kan verzoeken te beslissen, of het leerplan al of niet voldoet aan de wettelijke vereisten. In dat geval treedt de Inspecteur dus op in een functie, die men enigszins zou kunnen vergelijken met de positie van partij bij een administratiefrechtelijk geschil. Met het oog op genoemde bepaling was het dus minder gewenst het schooltoezicht van het lager onderwijs rechtstreeks bij de besluitvorming van de Onderwijsraad te betrekken anders dan bij wijze van advies, zoals nu en dan door de Raad aan de inspectie wordt gevraagd.

De feitelijke verhoudingen in de Nederlandse Antillen kunnen worden vergeleken met die, welke in Nederlands-Indië destijds aanleiding hebben gegeven de inspecties bij de Onderwijsraad toe te laten. Op grond daarvan en bovendien in verband met het feit, dat de onderwijswetgeving hier te lande geen bepaling kent van soortgelijke strekking als die van bovenvermeld artikel 90, lid 2, Nederlandse L.O.-wet, is er naar het de Regering voorkomt geen aanleiding, door een bepaling in de wetgeving op te nemen krachtens welke de leden van enig schooltoezicht van benoeming in de Raad zouden moeten worden uitgesloten.

Aldus heeft, door het doen wegvallen van het tweede lid van artikel 2 van het ontwerp — naar mag worden aangenomen betreft dit een „ingrijpende wijziging" als door de Staten bedoeld —, de Regering grotere bewegingsvrijheid verkregen, teneinde de door haar gedachte doelstelling te verwezenlijken.

Het is der Regering gebleken, dat in Nederland de meerderheid van gevallen, waarin de Onderwijsraad terzake van een algemene maatregel van bestuur of een Koninklijk besluit of een Ministeriële beschikking wordt gehoord, bepaald wordt door een dwingend wettelijk voorschrift. Daar waar geen wettelijk voorschrift aanwezig is, kan de Minister de Onderwijsraad horen, indien hij dat voor het geven van een juiste inhoud aan een besluit of beschikking nodig acht. Daarvoor is echter geen vaste gedragslijn aan te geven.

Hoewel de Regering dus het nut van een bepaling als vervat in het 2e lid van artikel 5 niet inziet bestaan er op grond van het bovenstaande bij de Regering geen bezwaren, de oorspronkelijke redactie van dit artikel-lid van het ontwerp te handhaven (zie IIe Nota van Wijzigingen).

Essen. — Op 16 oktober wordt in de villa Huegel in Essen een grote tentoonstelling onder de titel „Vincent van Gogh, leven en werk, documenten, schilderijen en tekeningen" geopend. De voorbereiding van deze tentoonstelling, waarop een honderdtal schilderijen en tekeningen met een gezamenlijke waarde van circa 60 miljoen mark te zien zal zijn, heeft twee jaar geduurd.

VERLOOFD

Edith Vos

en

Hill ter Haar

10 oktober 1957

HET GEVAARLIJKE GELUID

(Van een medische medewerker)

Het ontstaan van nerveuze stoornissen wordt ongetwijfeld in de hand gewerkt door de hedendaagse overvloedige lawaaiproductie

Lawaai wordt heden ten dage in allerlei vormen en op velerlei manier geproduceerd. Het is dusdanig een deel van ons leven geworden, dat menigeen er niet meer buiten kan. De moderne mens is bang voor de stilte of ervaart ze als ondraaglijk. Het kan nuttig zijn ons dit te realiseren en ons af te vragen of wij hiermede op de goede weg zijn. Allerlei geluiden, vaak in een intensiteit dat wij van lawaai spreken, vormen een achtergrond, waartegen ons leven zich afspeelt. Ter verduidelijking de volgende vergelijking. Als een fotograaf een portret van iemand wil maken zal hij zijn object tegen een rustige („stille") achtergrond plaatsen om het goed uit te laten komen. Hij zou zijn vak niet verstaan, als hij de opname maakte met bijv. een schilderij of een étalage als achtergrond. De aandacht zou van de gefotografeerde persoon worden afgeleid, hetgeen juist niet de bedoeling is.

Geldt dit voor onze ogen, met ons gehoor gaat het op een dergelijke manier. Als wij naar iets luisteren, woorden, muziek of wat ook, dan wordt de waarneming gehinderd als ook andere geluiden zich opdringen en de aandacht verdelen respectievelijk afleiden. Een belangrijk verschil met de ogen is echter dat wij onze ogen kunnen sluiten en in staat zijn ons zelf af te sluiten voor hetgeen wij niet willen zien. Met ons gehoororgaan gaat dit niet zo gemakkelijk; tenzij het geluiden zijn, die wij zelf produceren of waarvan wij ons kunnen verwijderen, zijn wij er min of meer aan overgeleverd. Denk aan machines, de radio van de buren, het verkeer, straaljagers enz.

Het ligt voor de hand de vraag te stellen of de zo sterk toegenomen geluidenvloed onze gezondheid niet zal schaden. Rust en slaap zijn noodzakelijk voor onze gezondheid: oververmoeidheid en overbelasting zijn nadelig. Dit geldt evenzeer voor onze zintuigen afzonderlijk .... Met een onbeschermd oog naar de zon kijken kan de ogen onherstelbaar beschadigen; bij een zonsverduistering, als het kijken naar de zon de moeite waard is moeten wij de ogen daarom beschermen met beroete glaasjes e.d.

Zo kan ook doofheid ontstaan, door zeer harde geluiden, of iets minder harde geluiden, waaraan het oor langere tijd wordt blootgesteld. De z.g. geluidsgrens wordt overschreden: wij spreken dan van lawaaidoofheid. (Met geluidsgrens wordt hier natuurlijk niet hetzelfde bedoeld als de geluidsbarrière waar straalvliegtuigen zo graag doorheen breken). Maar ook zonder dat het gehoororgaan zelf beschadigd wordt, kan een geluidenovervloed de gezondheid schaden. Met onderzoekingen op dit terrein is men druk doende. Men heeft o.a. aangetoond, dat lawaai lichaam en geest vermoeit en de arbeidsprestatie ongunstig beïnvloedt. Arbeidspsychologen wijzen er terecht op, dat rust in de werkruimte zowel wat betreft de aankleding als geluidsdecor van groot belang is voor de arbeidsprestatie en de arbeidsvreugde. Het feit, dat iemand, die uit een lawaaierige omgeving in een stille binnenkomt, die stilte ondergaat als een verademing moet ons te denken geven; de stedeling die in de stilte van een bos of van de bergen komt, voelt instinctief de weldadige werking, die uitgaat van de rust en de stilte.

Het ontstaan van nerveuze stoornissen wordt ongetwijfeld in de hand gewerkt door de hedendaagse overvloedige lawaaiproduktie binnens- en buitenshuis.

Merkwaardig is, dat de mens min of meer verslaafd raakt aan de geluiden die het decor vormen waartegen zijn leven zich afspeelt. Hier raken wij een ingewikkeld maar boeiend probleem. Wij rennen voort, aan de vraag waarheen komen wij niet toe; wij gunnen ons zelf niet de tijd, de rust èn de stilte daartoe. De menselijke geest stompt af.

Als zodanig vormt dit alles een kwalijk merkteken van onze christelijke beschaving en geeft het de kultuurpessimisten hun sombere beschouwingen en voorspellingen omtrent de toekomst van de westerse beschaving en misschien zelfs van die van de gehele wereld. Aan ons om zo mogelijk hieraan iets te doen.

Het Ressie Kasteel bij Montrose, dat ongeveer 150 jaar oud is, werd opgeblazen. 117 Leden van de genietroepen gaven er hun beste krachten aan met behulp van 250 kg. plastic explosieven en brachten samen de burcht tot een naar schatting 20.000 ton wegende puinhoop. Het aldus ontstane afval zal voor een aan te leggen weg gebruikt worden. Ruim 20 jaar geleden werd het kasteel nog verkocht aan een prof.-voetballer voor £ 1.—.—. De tegenwoordige wezen bezitter, de heer George Ogilvie, heeft er zonder meer afstand van gedaan.

Congres kath. Pers gesloten

Wenen. — Het vijfde internationale congrès van de katholieke pers in Wenen is gesloten. Vijfhonderd journalisten uit 32 landen hebben eraan deelgenomen.

In de laatste vergadering hebben de congressisten de wens uitgesproken, dat er een betere samenwerking zal zijn tussen de katholieke persbureaux en persdiensten van het Vatikaan, opdat verminkingen van redevoeringen en boodschappen van de Paus vermeden worden.

Zij wensen verder nauwere betrekkingen tussen katholieke en niet-katholieke journalisten en een zodanige ontwikkeling van de katholieke pers, dat deze zelfs door niet-katholieken kan worden beschouwd als een informatieve pers.

Rotterdams ziekenhuis bezit krachtigste cobaltstraler in Nederland

Cobalt 60 goedkoper dan kostbare radium

Rotterdam. — In het ziekenhuis Bergweg te Rotterdam heeft het Rotterdamsch Radio Therapuetisch Instituut een ruimte ter beschikking gekregen, waarin een afdeling is ondergebracht beschikkend over een bestralingsgedeelte, bedieningsruimte, wachtkamer en een hal, met daarin als belangrijkste apparaat een cobaltstraler.

Voor de behandeling met bestraling worden naast rontgenstralen ook de stralen van radio-actieve stoffen gebruikt. Men streeft ernaar de straal energie te doen absorberen in het zieke weefsel en zo weinig mogelijk in het gezonde. Vooral voor de behandeling van dieper gelegen ziektehaarden is dit moeilijker te verwezenlijken. Men slaagde erin bij electrische spanningen van vele miljoenen volt roentgenstralen met een groot doordringingsvermogen op te wekken. Natuurlijke radioactieve stoffen zoals radium en sommige kunstmatige radio-actieve stoffen geven zeer energierijke stralen af. Voor krachtige stralingsbronnen is radium evenwel kostbaar. Voor dit doel wordt het relatief veel goedkoper cobalt 60, dat een zogenaamde halveringstijd van ruim vijf jaar heeft, gebruikt.

Het nu in gebruikgenomen apparaat bezit een stralenbron van 1200 C Curie Cobalt 60, afkomstig van de kernreactor te Oak Ridge (USA).

Deze cobaltstraler is de vierde en de krachtigste in Nederland.

Het gewicht bedraagt ongeveer 3500 kilogram. Het cobalt bevindt zich in een loden bal. Voor het bedienend personeel zijn alle mogelijke beveiligingsmaatregelen genomen.

De totale kosten van de afdeling inrichting en apparatuur zijn ruim drie ton: de gemeente Rotterdam heeft Nf 100.000 toegezegd, het Koningin Julianafonds ruim Nf 184.000.

Swissair en Lloyd Triestino treffen regeling

Zuerich. — „Swissair", de Zwitserse nationale vliegmaatschappij, en de Lloyd Triestino, hebben een regeling getroffen die er in voorziet, dat passagiers van beide maatschappijen hun passagebiljetten kunnen inruilen tegen vliegtuig- of bootpassage bij een van deze maatschappijen.

De regeling is geldig op routes naar het Verre Oosten.

Het nut van douchen, baden en zwemmen

(Van een medische medewerker)

Aan het begin van onze jaartelling was het baden bij de Grieken en Romeinen zeer in zwang. In later eeuwen is het baden in onbruik geraakt, totdat men het in de 16e en 17e eeuw zelfs als ongezond veroordeelde. Van Lodewijk de Veertiende, de Zonnekoning, is algemeen bekend dat hij zich nooit waste, hetgeen hem een bijnaam bezorgde, die wij hier onvermeld zullen laten. Tevergeefs probeerde hij de minder prettige geurtjes met kostelijke reukwaters te camoufleren. Aangezien de oorzaak niet werd weggenomen, zullen deze kostbare „camouflage-methoden" niet veel succes hebben gehad.

Daarna is het weer omgeslagen; sinds de vorige eeuw is men het baden zelfs gaan beoefenen als geneesmethode tegen allerlei mogelijke en onmogelijke kwalen èn.... lang niet altijd zonder succes. De oorzaak van de heilzame therapie moet weliswaar nogal eens buiten het water worden gezocht, met andere woorden het water zelf en wat er volgens de reclamemakers al niet in moge zitten, doet er niet zo veel toe. De sfeer en de suggestie van het geheel uitgaande, spelen bij de genezing hun — gewichtige — rol. De ouden waren ons in zekere zin zelfs vooruit en paradoxaal genoeg: zij waren ook realistischer en schreven de heilzame werking van bronnen en baden tenminste zonder meer toe aan goden en geesten. Zij erkenden het magische effect van bad en bronwater en probeerden ook niet er een min of meer wetenschappelijke verklaring voor te geven, zoals wij enkele jaren geleden lazen in een met talrijke foto's verlucht artikel in een geïllustreerd tijdschrift over zeewaterkuren ergens in een badplaats aan zee. Zomer en winter konden de kuurgasten daar kuipbaden nemen met echt zeewater. In de — natuurlijk — bijbehorende conversatiezaal annex café kon men aan de bar een glas heerlijk vers zeewater drinken. U kunt het geloven of niet, het artikel was serieus bedoeld!

Kouvatten betekent in wezen gebrek aan weerstand van het lichaam tegen temperatuurswisselingen

Uit het voorgaande zou de lezer de conclusie kunnen trekken, dat wij de waarde van het baden, met uitzondering van het louter reinigen van het met stof en zweet bezoedelde lichaam, willen bagatelliseren. Integendeel, het staat vast dat een douche of bad en zeker niet in het minst een bad in open zeewater via prikkeling van huid en inwendige organen een gunstige invloed op het welbevinden en de gezondheid kunnen uitoefenen. Men moet het echter niet overdrijven en er een overdreven cultus van maken.

Mensen, die last hebben van slapeloosheid vinden soms baat bij een warm bad voor het naar bed gaan. Van grote betekenis is ook het baden en wassen ter voorkoming van verkoudheidsziekten. Deze worden veroorzaakt door virus of bacteriën, die wij regelmatig als gasten bij ons hebben zonder dat zij ons kwaad doen. Vermindering van de lichaamsweerstand — kouvatten! — geeft ze dan de kans hun gastheer te overmeesteren en ziek te maken. Het zogenaamde kouvatten is in wezen een niet opgewassen zijn van het lichaam tegen temperatuurswisselingen. Behalve door doelmatige kleding, goede behuizing, moet de weerstand bereikt worden door het lichaam te oefenen in het verdragen van de onvermijdelijke veranderingen in de temperatuur van de omgeving. Een van de hulpmiddelen hierbij is het wassen, baden en zwemmen. Het 's morgens na het opstaan wassen van de romp met koud water is een onvolprezen methode. Een douche is goed, maar niet noodzakelijk; zich wassen bij de kraan met een spons of washandje kan ook doeltreffend zijn. Bovendien werkt het stimulerend op de activiteit en is het een probaat geneesmiddel tegen de verfoeilijke ochtendziekte.

Eric de Noorman: HET RAADSEL VAN TUAIM MOR

29-30

28—36

Terwijl Eric de Koning van de Ulaid volgt langs verborgen paadjes, laat hij diens woorden nog eens aan zijn gedachten voorbijgaan. Dat Saran zich om een of andere reden bedreigd voelde, had hij al in het fort gemerkt, zodat het verhaal, als zouden Monoch en zijn Druïden in het geheim tegen hem samenspannen, inderdaad wel waar kan zijn.

Is het Saran dan wel ernst met de bewering, dat men hier iets over Winonah weet, of gebruikte de slimme Ier dit alleen als lokaas, om hiermee Eric voor zijn zaak te winnen? Er zijn namelijk nog zoveel tegenstrijdigheden in Saran's verdere verklaringen dat Eric het toch maar half vertrouwt. Waarom meende Saran, dat Eric door Cendrach was uitgestuurd? Was dat de reden voor Eric's ontvoering? Was het om Ragnar de Rode begonnen, of houdt het allemaal verband met elkaar? Onopvallend hoort Eric zijn gevangene hierover uit. Volgens Saran heeft Cendrach, toen hij vluchten moest, meteen de gelegenheid aangegrepen om zich van een grote hoeveelheid kostbare sieraden meester te maken. Hoewel Eric niet weet, wat hij van deze aantijging denken moet, kan hij zich voorstellen, dat dit de reden is geweest voor Saran's belangstelling in de oude man. Over Ragnar vertelt Saran niet veel meer, dan hij al gedaan heeft. Of de man is dus een doortrapte leugenaar, of te goeder trouw en langzamerhand begint Eric het laatste te geloven. Zo zetten de mannen en de hond hun gevaarvolle tocht naar de grens voort. Meer en meer begint Eric de ander als een metgezel te behandelen. Het besef, dat zij op elkaar aangewezen zijn, draagt daartoe bij. Hoewel Saran hem verteld heeft, dat de onbekende, die zij in het dorp der Fiatach zagen begraven, één van zijn getrouwen geweest is, die iets van de plannen van Monoch te weten was gekomen, heeft Eric het steeds vermeden, de laatste woorden van deze man prijs te geven. Maar de gedachte dat dit wellicht juist van groot belang voor Saran kan zijn, laat hem niet los en wanneer wij de tweede avond om een klein vuur gezeten een boutje bereiden, vraagt Eric zo terloops of Saran wel eens van iemand gehoord heeft, die Tuaim Mor heet. „Tuaim Mor? Hoe komt ge daar zo bij?" vraagt de koning van de Ulaid onverschillig. „Ik geloof, dat het de naam van een krijgsheer is, maar zeker weet ik het niet." Scherp slaat Eric de ander gade; maar in het onzekere licht der vlammen ontgaat hem de vreemde schittering in Sarans ogen. De mannen praten nog wat na over hun plannen; dan begeven zij zich ter ruste, terwijl Wolf plichtsgetrouw de wacht betrekt. Als Eric echter met een schok wakker schrikt, begint het al te dagen. Het nasmeulende vuur verlicht flauwtjes de kampplaats, maar hij is er alleen. Zowel Saran als zijn hond zijn verdwenen.

Amerikaanse marine gaat weer ballon oplaten om zon te fotograferen

Minneapolis. — De Amerikaanse Marine heeft plannen om binnen twee weken wederom een ballon de ruimte in te sturen, ditmaal om een panoramisch zicht op het zonsoppervlak te verkrijgen. Deze mededeling werd vandaag gedaan door dr. Martin Schwarzschild van de universiteit van Princeton.

Een grote plastic ballon zou van onderen voorzien worden van een camera met telescopische lenzen. Met deze camera hopen de waarnemers beelden te krijgen van het zonsoppervlak, de vorm van de zon, het voorkomen van lichamen (bergen etc.) op het oppervlak en de diepte van de gasstormen.

De vorige maand is er reeds, met succes een dergelijke vlucht uitgevoerd. De camera die toen aan de ballon was bevestigd, richtte, op een hoogte van 24.380 meter de lens ogenblikkelijk op het middelpunt van de zon. De foto's die genomen zijn, hebben hun weerga niet in de onderzoekingen die totdusver met betrekking tot de zon zijn verricht. Onder meer toonden zij door hun zeldzame helderheid de vormen van de gasstormen.

Bij de volgende vlucht, welke te Huron zal beginnen in de staat Zuid-Dakota, zal er uit verschillende hoeken worden gefotografeerd, waardoor de gasstormen, gezien vanuit verschillende dimensies, op hun hoogte en hun diepte kunnen worden gemeten.

Volgens de laatste berichten zal op 20 oktober aanstaande deze proef beginnen.

Van Gogh-tentoonstelling te Stockholm

Stockholm. — Te Stockholm is in het nationaal museum een tentoonstelling geopend van een honderdtal tekeningen van Vincent van Gogh. Daaraan werden een twintigtal kleine schilderijtjes toegevoegd, en enkele brieven van Vincent aan Theo met illustraties. Een en ander is afkomstig uit de verzameling van ir. V. W. van Gogh in het stedelijk museum te Amsterdam. Na zes weken te Stockholm gaat de tentoonstelling naar enkele kleinere plaatsen in het noorden van Zweden: Kiruna, Lulea en Umea.

Amerikaanse matrozen in bewondering voor de scheve toren van Pisa.

Pisa en de zwaartekracht

(Bijzondere correspondentie)

In Pisa gaat het scheef met de scheve toren. Het verzakken van dit monument was eens de schrik der Pisanen, daarna wenden zij eraan en toen het tourisme het wereldwonder ontdekt had, werd het hun een vreugde om het gewin.

Lang geleden ging de roemruchte republiek ten onder en Florence wist haar ghibellijnse nabuur er stevig onder te houden ook. Toch werd Pisa niet vergeten, haar scheve toren hield haar overeind. Maar vandaag aan de dag schuilt er iets van potverteren in, wanneer op dat ene plekje van het Martelarenveld, dat de slimme Pisanen precies weten, de Amerikaan zich met uitgestrekte arm laat fotograferen, waarna hij op het getrukeerde plaatje komt als de man, die met één hand de hellende kolos tegenhoudt. De toren kan het niet laten steeds een tikje schever te gaan staan en een middelmatige leerling van de natuurkundeklas kan uitrekenen, dat het geen honderd jaar meer zal duren, voor de trots van Pisa ineens omvalt.

Zo sluipt de zorg naderbij: „Postumus, Postumus, de vluchtige jaren glijden heen" en elders „met eendere voet schopt de bleke dood tegen de hutten der armen en de torens der rijken"; als voor Pisa schreef Horatius dit eens.

De witte marmeren Duomo is een der schoonste van Italië, de doopkerk is onovertroffen; de V.V.V. van Pisa ziet echter meer finantieel heil in de 4,38 m uit het lood staande toren, dan in de weidse pracht van het Martelarenveld en de „koele gaanderijen van de Campo Santo met zijn grafsteden en beelden in de klaarheid van den dag", naar van Schendels' woord.

HET GAAT SCHEEF MET DE TOREN

Willem van Innsbrück en Bonanno van Pisa hebben de toren ontworpen en zijn hem begonnen te bouwen in augustus 1174. Zij wisten niet, dat ter plaatse de onderlagen zo sappig waren als een spons en dus lieten zij het heien na. Hier zit hem de kneep. Latere pogingen tot droogleggen van het terrein en cementstortingen hebben de bodem niet stevig kunnen maken, Pisa's toren bleek juist op een keurcollectie onbedwingbare wateraders te staan.

Een simpele ziel zou vragen, waarom men de toren niet afbreekt, alle stenen nummert, aan het heien slaat en hem dan recht van lijf en leden weer opbouwt, juist zoals Willem en Bonanno hem in grootse visie eens zagen en ontwierpen. Uit zulk een gedachte nooit, niet in Pisa, niet in de provincie van Pisa, niet in de belendende provinciën. Het is brute zelfmoord.

Professor Donato van de Pisaanse universiteit pakt de zaak dan ook veiliger aan. Hij wil de campanile omringen door ijzeren 60 m hoge torens en hem met kabels in deze stalen gevaarten ophangen. Dan brengt men een reusachtige cylinder onder de toren aan, 38 m in doorsnede en 22 m diep, metalen wanden gevuld met beton. Dan staat, zo zegt de hoogleraar, de toren nog zo scheef als weleer, maar stevig als een muur. En hij hoopt, dat in vreugde en vrede de Amerikaanse kinderen van nog zeven maal zeventig geslachten zich op dat ene plekje van het Martelarenveld door slimme Pisanen kunnen laten fotograferen om thuis te tonen, hoe zij met één hand de hellende kolos stuitten in zijn val.

De wapenspreuk der Pisaanse V.V.V. zal tot in verre dagen luiden „In Obliquitate Salus", in de scheefheid ligt mijn heil.

LEVENSAVOND

Tegenover talrijke problemen der bejaarden staat de wetenschap nog met lege handen

(Van een medische medewerker)

De veroudering van het menselijk lichaam wordt door iedereen als een natuurlijk verschijnsel aanvaard. Niet weinigen hebben zich evenwel bezig gehouden met de vraag of het niet mogelijk zou zijn die veroudering te vertragen en liefst zelfs te stoppen. Vooral Russische onderzoekers hebben zich hiermee na de communistische revolutie bezig gehouden. U herinnert zich misschien uit de vooroorlogse tijd wel de proeven met implantatie van apenklierweefsel bij mensen. Deze proeven zijn wetenschappelijk bezien nauwelijks de moeite waard, maar zij hebben destijds in een deel van de geïllusteerde pers veel opgang gemaakt. Zo simpel is de kwestie — gelukkig — niet. Zelfs het overplanten van volledige organen van de ene mens naar de andere, waarvan zo nu en dan wel eens melding wordt gemaakt, is volkomen nutteloos. Het overgeplante orgaan gaat zeker te gronde.

Enkele jaren geleden stond er in een aantal kranten een nogal sensationeel verhaal van een Franse moeder, die een van haar nieren afstond voor haar zieke kind welks beide nieren niet meer functioneerden. Het kind is begrijpelijkerwijs toch gestorven en de moeder heeft, zoals te verwachten was dit offer tevergeefs gebracht.

Ja maar, zult u zeggen, men plant toch wel huid, botstukken en zelfs hoornvlies van het oog over? Dat is inderdaad juist. Maar deze weefsels gaan zelf te gronde en worden vervangen door nieuw gevormd weefsel van het eigen lichaam. Het transplantaat (overgeplante weefsel) dient dus alleen als nuttige respectievelijk noodzakelijke basis, waardoor het lichaam in staat is ter plaatse nieuw weefsel te vormen. Nog duidelijker spreekt dat bijvoorbeeld bij bottransplantatie in het eigen lichaam, want dan gaat het overgeplante stuk eerst te gronde voordat er ter plaatse nieuw bot ontstaat. Dit wordt wel toegepast bij sommige beenbreuken, die niet gemakkelijk genezen. Er wordt dan een stukje bot uit het kuitbeen gezaagd waarmee de gebroken botdelen aan elkaar worden bevestigd.

De mogelijkheden voor transplantatie zijn echter zeer beperkt. Overplanting van ingewikkelde organen zoals een nier bijvoorbeeld, heeft geen zin.

Deze zijde van het probleem van het ouder worden is dus weliswaar interessant maar voor de praktijk van nog weinig betekenis.

Hoe belangrijk de vele andere facetten van dit onderwerp zijn, beseffen wij waarschijnlijk nog steeds niet ten volle. Wel is in Nederland nu de verplichte ouderdomsverzekering van kracht geworden, waardoor elkeen een zekere financiële waarborg heeft voor zijn oude dag, tegenover tal van problemen betreffende de bejaarde mens staan wij in letterlijke en figuurlijke zin met lege handen. Zo is er van een georganiseerde wetenschappelijke aanpak in Nederland nog nauwelijks sprake. Er schijnt vooreerst nog geen kans te zijn dat er in ons land een leerstoel wordt opgericht in de gerontologie (studie van de ouderdom) en de geriatrie (studie van de ziekten van de ouderdom), zoals dat enkele jaren geleden o.a. in Engeland is geschied.

Sociaal-economisch rekent men de ouden van dagen tot de zogenaamde niet-meer-producerende consumenten, dat wil zeggen zij werken niet of weinig meer, maar gebruiken wel voedsel, kleding, brandstof enz.

Wij behoeven zeker voor Christenlezers niet aan te tonen, dat wij hen daarom niet aan hun lot mogen overlaten, zelfs al zouden zij zelf meer hebben kunnen doen voor een verzorgde oude dag. Maar al is iedereen hiervan overtuigd en al wordt er veel gedaan, dit betekent nog niet, dat er over de gehele linie efficiënt wordt gewerkt en de bejaarden, die verzorging ontvangen, zich hierbij ook altijd gelukkig voelen.

In onze gecompliceerde tijd is zulks niet mogelijk zonder een gedegen wetenschappelijke aanpak van de problemen. Uit het toenemend getal van publikaties blijkt gelukkig dat men hiervoor in steeds ruimer kring oog krijgt. Specialisten op de verschillende gebieden (sociologie, economie, psychologie, geneeskunde) en zeker ook de geestelijkheid zullen in nauwe samenwerking richtlijnen moeten opstellen en uitwerken. De overheid zal met het onmisbare particuliere initiatief, dat immers uit de liefde tot de medemens is geboren, de voor haar rekening komende organisatie ter hand moeten nemen, inclusief de financiering!

Jubilerende M.L.D. houdt spectaculaire oefeningen

Op deze wijze kunnen vliegers, die boven zee genoodzaakt zijn om de een of andere reden hun vliegtuig te verlaten, gered worden. Zij hebben nl. een rubber bootje bij zich, dat automatisch met lucht gevuld wordt, nadat zij het ventiel daarvan hebben open gedraaid. Op de foto in de bootjes vertegenwoordigers van de Curaçaose pers, die aan de oefening deelnamen, omringd door mensen van de M.L.D.

den, dat men te laag of te hoog zit of naast de baan vliegt.

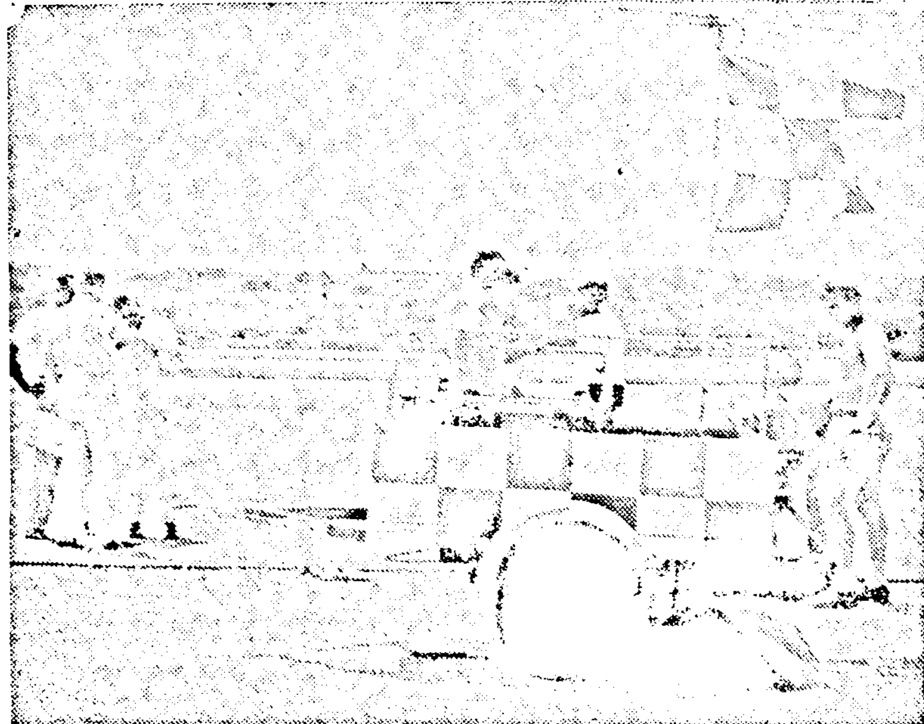
Deze landingen zijn voor de vliegers niet zo eenvoudig aangezien men zuiver moet vertrouwen op de L.S.O. en zijn orders die hij door middel van radio en een bepaald seinsysteem doorgeeft stipt moet opvolgen. Het is meer een routine kwestie, want hoeveel meters men te hoog, te laag of er naast zit kan men niet bepalen.

Er zijn dan ook op het vliegdekschip tien kabels, die tegenwoordig van nylon zijn, waaraan het vliegtuig zich kan haken, dus mist hij de eerste dan grijpt hij de tweede enz. Maar het mooiste is als hij zich aan de derde kabel vast haakt.

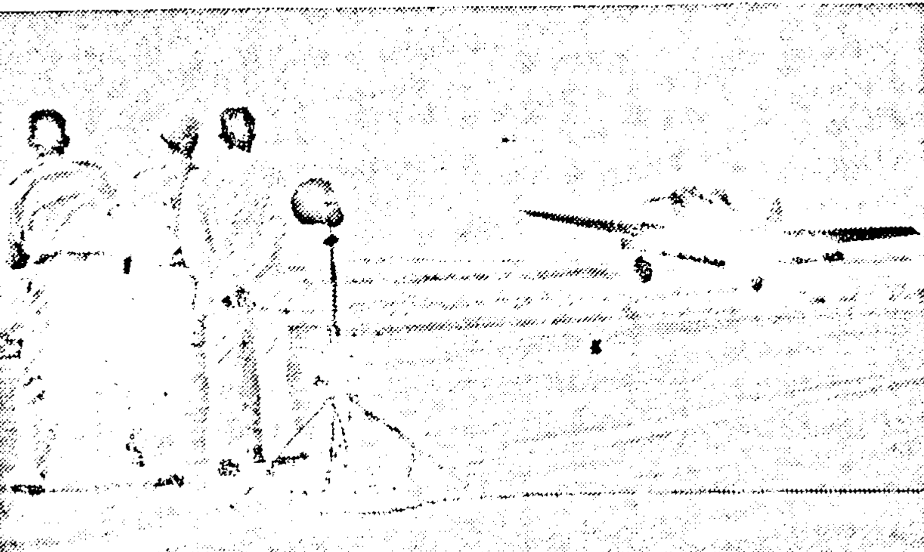
Dit systeem wordt alleen nog toegepast bij de Avengers en Firefly's. De nieuwe vliegtuigen, dit zijn meest straaljagers gebruiken bij de landing een grote spiegel. Dit is bij de Avengers niet mogelijk omdat de grote motor voorop zit en de piloot het uitzicht belemmert. Vooral daar men bij een landing met een spiegel de neus van het toestel omhoog moet houden.

Deze oefening werd uitgevoerd met de nieuwe vliegtuigen die het squadron hier, nog kort geleden, in gebruik heeft genomen, ter vervanging van de Fire-fly's. Deze nieuwe vliegtuigen zijn met radar uitgerust en werden in World War II voor het eerst gebruikt. Zij zijn door de Grumman fabrieken gebouwd, terwijl later de General Motors de licentieproductie overnam. Het is een groot, vrij zwaar en veelzijdig vliegtuig. Het kan gebruikt worden als torpedovliegtuig, als patrouille vliegtuig en voor transport. Zelfs als duikbommenwerper werd het in de tweede Wereldoorlog nog gebruikt. Het waren hier Jhr. A. W. v/d Brandeler en G. J. de Vries beide Lt. ter zee 2de klasse oudste categorie, die voor de explicaties zorgden. Tevens was Jhr. A. W. v/d Brandeler L.S.O. bij de landingen van de vliegtuigen.

De oefeningen die de pers gisteren maakte, dienden als vooroefeningen voor een vlucht boven Curaçao die zij vandaag zal maken in een van de Avengers.

Dit is de radio-wagen, die de verbinding onderhoudt tussen de grond en het vliegtuig.

Het binnenloodsen van een kist van de M.L.D. op het „vliegtuigmoederschip".

Een M.L.D.-man, die zich in zijn bootje geïnstalleerd heeft, wacht op zijn „redding".

Drie Curacaose verslaggevers in „lucht"-bootje omstandig gered

Gisterochtend maakten wij een Dinghy-drill mee van de M.L.D., dit i.v.m. het 40-jarig bestaan van de M.L.D.. De dinghy-drill is een oefening om de vlieger alle noodzakelijke handelingen die hij bij een noodlanding op zee nodig heeft bij te brengen. Iedere vliegtuigbemanningslid heeft een uitrusting bij zich, die ten eerste bestaat uit een zwemvest dat uit de volgende onderdelen bestaat:
een nylon vest met daarin een rubber long. Een koolzuurflesje, dat bij het openbreken de long vult. Een opblaasslangetje waarmee de long opgeblazen kan worden als de koolzuurfles weigert. Fluorscine, dat water een opvallende kleur geeft. Anti-haaien poeder. Een zaklantarentje. Een seinspiegel. Een mes, een fluit en een nylon koord.

Verder is er nog bij de uitrusting een rubberboot met één koolzuurfles voor het opblazen daarvan. En nog vele andere middelen die men in geval van nood kan gebruiken.

Na een explicatie van Lt. ter zee 2de klasse G. van Beusekom, werd uw redacteur in het water gelaten en moest hij zich met bovengenoemde apparaturen drijvend zien te houden om daarna de rubberboot op te blazen en zich naar de kant te roeien.

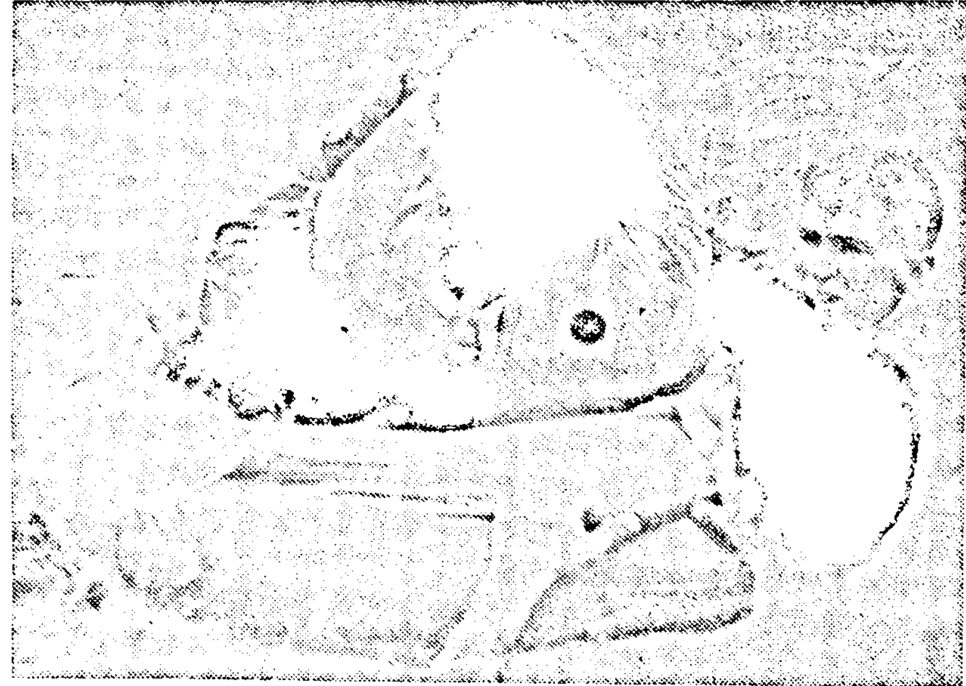
We moeten zeggen dat deze oefeningen niet zo eenvoudig zijn als ze lijken. Allereerst is het zich bovenwater houden met een vliegersoverall aan, een parachute op de rug en een rubberboot voorzien van allerlei hulpmiddelen in geval van nood, niet eenvoudig. Vooral als men het voor het eerst doet, valt het erg tegen. Maar als men eenmaal in de rubberboot ligt dan wil men er ook niet meer uit. Men ligt er als een prins in. Het was ook een heel verschil als een marineman in de boot klom, of een man van de pers. Hoe vlug en handig ging dat bij de marinemensen, terwijl de mensen van de pers zelfs na veel krachtinspanningen verkeerd in de boot terecht kwamen. Ook het uit de boot klimmen vereist een grondige oefening. Een belangrijk ding moeten we nog melden en dat is dat men de boot nooit kwijt kan, de boot zit n.l. met een riem aan het zwemvest vast met een touw van ongeveer 1½ meter lengte.

Na deze Dinghy drill die op St. Michielsbaai werd gehouden, toog het hele gezelschap naar het dr. Albert Plesman luchthaven om een Bail-out training mee te maken. Deze Bail-out training dient om de vliegtuigbemanningen geroutineerd te maken bij het verlaten van het vliegtuig in de lucht. Hiervoor gebruikt men een oude Fire-fly, waaraan een soort valzeil is vastgemaakt. De bemanning springt uit het vliegtuig, dat niet vliegen kan, doch waarvan de motor op volle toeren draait, met het hoofd naar beneden en valt dan in het zeil.

Hierna ging men naar de startbaan om enkele landingen, zoals die aan boord van een vliegdekschip gebeuren, te zien. Bij zulk een landing staat dan de L.S.O. (landing secondant officer) die de piloten van de vliegtuigen de nodige signalen geven. Deze dienen o.a. om aan te dui-

Hier wordt (op de begane grond) gedemonstreerd, hoe een vlieger uit zijn kist springt. Hij werd uiteraard in een valzeil (zie foto) opgevangen.

Onze verslaggever wordt in zijn bootje gehesen.

Generaal-overste MONTFORTANEN verongelukt

In het provincialaat der paters Montfortanen is telegrafisch bericht ontvangen dat pater A. Josselin, generaal overste der Montfortanen overleden is tengevolge van een auto-ongeluk. Hij liep een zware schedelbasisfractuur op, werd nog voorzien van de Sacramenten der Stervenden en overleed kort daarop.

Pater Josselin was onderweg van Rome naar St. Laurent-sur-Sèvre, waar zich het moederhuis vindt van de paters Montfortanen en van de Dochteren der Wijsheid. Hij zou daar het generaal kapittel der zusters voorzitten. Hoogstwaarschijnlijk zou hij een kort bezoek brengen aan de huizen der congregatie in Nederland en België. Hij was 56 jaar en in het ...de jaar van zijn generalaat.

De Curacaose Eilandsbegroting 1958

Zeer stringente BEPERKING van uitgaven is noodzakelijk

Met betrekking tot de ALGEMENE dekkingsmiddelen (Hoofdstuk XI van de begroting van de gewone dienst) kan het navolgende overzicht worden gegeven:

	Vastgestelde begroting 1957	Concept-begroting 1958
Inkomstenbelasting	ƒ 6.850.000,—	ƒ 7.500.000,—
Winstbelasting	„ 10.200.000,—	„ 13.600.000,—
Grondbelasting	„ 1.750.000,—	„ 2.000.000,—
Gebruiksbelasting	„ 475.000,—	„ 500.000,—
Motorrijtuig- en motorbootbelasting	„ 650.000,—	„ 700.000,—
Vergunningsrecht vergunningsverordening	„ 130.000,—	„ 140.000,—
Diversen onder aftrek van kosten	„ 46.900,—	„ 38.300,—
Af: Uitkering aan het Land ingevolge artikel 88, Eilandenregelingen	„ 642.950,—	„ 3.179.650,—
	ƒ 19.458.950,—	ƒ 21.298.650,—

De ontvangsten wegens algemene dekkingsmiddelen voor het dienstjaar 1958 worden derhalve ƒ 1.839.700,— hoger geraamd ten opzichte van de hoofdbegroting 1957. Bij deze vergelijking dient evenwel rekening te worden gehouden met enkele gegevens, waarover op het tijdstip van vaststelling van de hoofdbegroting 1957 niet kon worden beschikt en waardoor het bovenstaande in belangrijke mate anders komt te liggen.

Zoals moge blijken uit de mededelingen gedaan omtrent de begrotingspositie 1957 zal mede door een aanzienlijk hogere ontvangst aan inkomstenbelasting en winstbelasting het begrotingsbeeld betrekking hebbende op het dienstjaar 1957 op ingrijpende wijze worden gewijzigd.

Teneinde in verband hiermede een zo goed mogelijk inzicht in de huidige financiële toestand te verkrijgen, is het dan ook noodzakelijk de voorgaande vergelijking, waarbij van de hoofdbegroting 1957 wordt uitgegaan, enigermate te corrigeren. Hierbij dient niet alleen rekening te worden gehouden met hogere ontvangsten aan inkomstenbelasting en winstbelasting doch ook met de wijziging van het voorgeschreven percentage, dat voor 1957 bepalend is voor de afdracht van gelden aan het Land ingevolge artikel 88 van de Eilandenregeling zoals gewijzigd, en met de hogere grondslag voor de berekening van de afdracht van het Land aan het eilandgebied.

Is de raming onder volgnummer 5500 van de hoofdbegroting 1957 gebaseerd op 35% van ƒ 17.050.000,—, ingevolge de Landsverordening van de 29e april 1957 (P.B. 1957 nr 59) tot wijziging van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 (P.B. 1955 nr 140) en tot tijdelijke wijziging van het percentage genoemd in het tweede lid van artikel 87 van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen (P.B. 1951 nr 39), zal bij de berekening van het bedrag, dat door het eilandgebied in 1957 dient te worden afgedragen, uitgegaan moeten worden van 46% van ƒ 17.599.250,— (werkelijke ontvangst over 1956). Werd op de hoofdbegroting 1957 gerekend op een bijdrage van het Land gegrond op 49% van ƒ 10.830.000,—, volgens de thans bekende gegevens heeft het eilandgebied recht op 49% van ƒ 11.214.237,— (door het Land over 1956 genoten opbrengst wegens invoerrechten, bijzonder invoerrecht, accijnzen en uitvoerrechten).

Een nadere globale vergelijking tussen de ontwerp-begroting 1958 en de nadere begroting van de dienst 1957, voor wat betreft de algemene dekkingsmiddelen, kan als volgt worden getrokken:

	Nadere begroting 1957	Concept begroting 1958
Inkomstenbelasting	ƒ 7.250.000,—	ƒ 7.500.000,—
Winstbelasting	„ 13.800.000,—	„ 13.600.000,—
Grondbelasting	„ 1.750.000,—	„ 2.000.000,—
Gebruiksbelasting	„ 475.000,—	„ 500.000,—
Motorrijtuig- en motorbootbelasting	„ 650.000,—	„ 700.000,—
Vergunningsrecht vergunningsverordening	„ 130.000,—	„ 140.000,—
Retributies onder aftrek van kosten	„ 46.900,—	„ 38.300,—
Uitkering aan het Land ingevolge artikel 88, Eilandenregeling	„ 2.600.679,—	„ 3.179.650,—
	ƒ 21.501.221,—	ƒ 21.298.650,—

Volgens bovenstaande meer actuele cijfers, staat de ontwerpbegroting 1958, voor wat betreft de voor de eilandelijke huishouding beschikbare algemene dekkingsmiddelen, tot een bedrag ad ƒ 202.571,— in het nadeel bij de nadere begroting van de dienst 1957.

Komen de inkomsten ten bate van het dienstjaar 1957 belangrijk hoger te liggen dan bij de vaststelling van de desbetreffende hoofdbegroting kon worden verondersteld, ten aanzien van het dienstjaar 1958 mag er niet op worden gehoopt, dat de ontvangsten op ingrijpende wijze in het voordeel van de dienst van de thans voorgedragen ramingen zullen afwijken. De ramingen zijn namelijk, getoetst aan de meest recente gegevens, tot het uiterste opgevoerd. Overigens brengen de ten opzichte van de dienst 1956 belangrijk hogere ontvangsten aan inkomsten- en winstbelasting in 1957 met zich mede, dat de afdracht aan het Land ten laste van de begroting 1958, van een deel der ontvangsten aan inkomstenbelasting en winstbelasting verkregen in 1957, aanzienlijk hoger komt te liggen dan de verplichting jegens het Land, welke ten laste van de begroting 1957 moet worden gebracht en gebaseerd is op de veel lagere opbrengsten aan inkomstenbelasting en winstbelasting, welke in 1956 zijn ontvangen.

Staat de ontwerpbegroting 1958 reeds enigszins in het nadeel bij de begroting van de dienst 1957 voor wat betreft de per saldo beschikbare algemene dekkingsmiddelen, de in bepaalde sektoren onvermijdbare hogere uitgaven ten opzichte van de gewone dienst van de hoofdbegroting 1957 dragen er ook niet weinig toe bij om het eilandbestuur in een positie te plaatsen, waarbij een zeer stringente beperking van uitgaven — zelfs van normaliter als noodzakelijk te beschouwen uitgaven — onvermijdbaar is.

Hongaarse priesters geëxcommuniceerd

Ingevolge een decreet van de H. Congregatie van het Concilie, dat Hongaarse priesters verbiedt politieke werkzaamheden te verrichten en zitting te hebben in het parlement, zijn twee Hongaarse priesters, Miklos Beresztoczy, de voorzitter van het nationaal vredescomité voor katholieke priesters, en Richard Horvath, de vice-voorzitter van deze organisatie, thans automatisch geëxcommuniceerd. Het desbetreffende Vaticaanse decreet, dat enige tijd geleden afkwam, bedreigde iedere Hongaarse priester met automatische excommunicatie, wanneer hij niet binnen een maand van zijn politieke activiteiten en zijn zetel in het parlement zou afzien. Beide priesters behoren tot het bisdom Esztergom, de zetel van kardinaal Mindszenty.

DJILAS kreeg negen jaar

Sremska Mitrovica. — Milovan Djilas, de vroegere vice-president van Zuid-Slavië, is veroordeeld tot negen jaar gevangenisstraf wegens vijandige propaganda tegen het regime van Tito.

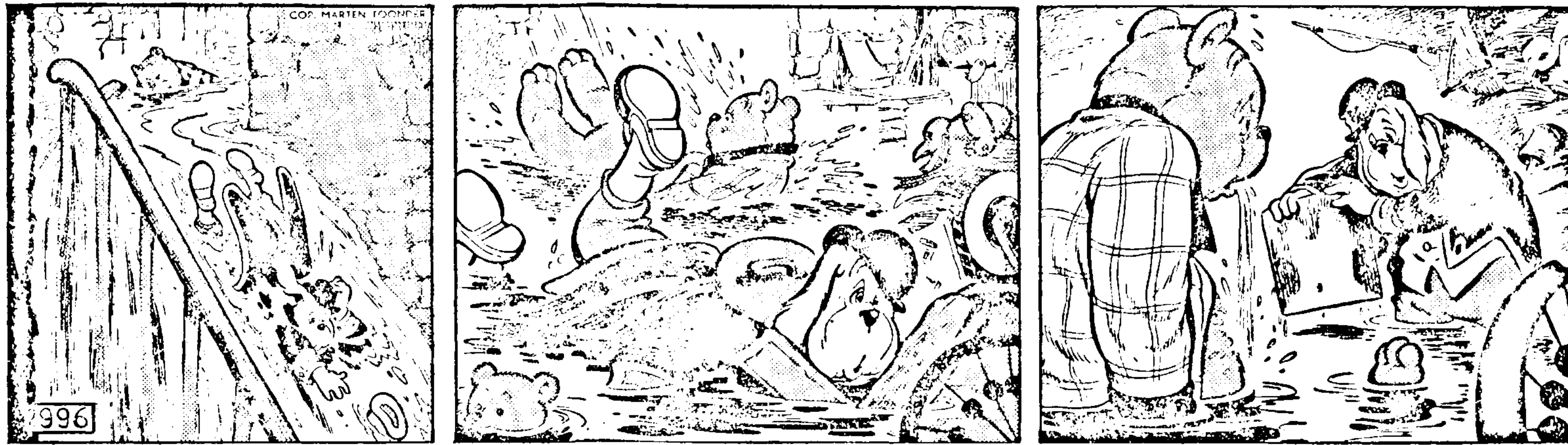
Het vonnis bestaat uit zeven jaar die worden opgeteld bij de straf van drie jaar die Djilas op dezelfde beschuldiging al eerder had gekregen. Daar hij al bijna een jaar heeft uitgezeten, heeft hij nog negen jaar voor de boeg.

Las Vegas. — Bij een botsing in de Amerikaanse stad Las Vegas hebben vijf mensen het leven verloren. Een auto die bij een gasoline pomp had getankt, reed de verkeerde zijde van de autoweg op en botste na een mijl tegen een andere auto, die uit de andere richting kwam.

. — 67 schrijvers uit 23 landen, die aan het Pen-congres te Tokio deelnemen, hebben er bij de secretaris-generaal van de V.N., Dag Hammarskjoeld, op aangedrongen stappen te ondernemen bij de Hongaarse regering, opdat de literatoren, die in Hongarije gevangen worden gehouden, onmiddellijk in vrijheid worden gesteld. Zij hebben hetzelfde verzoek ook tot Chroesjtsjef gericht.

Rome. — De voorzitter van het pontificale hulpwerk, mgr. Baldelli, is herkozen tot voorzitter van de Internationale Charitas, aldus is uit Vaticaanstad gemeld. De Amerikaan mgr. Grady is tot ondervoorz. H. Sarmeen penningmeester.

Heer Bommel en het Mengeldier

2996. Het zien van de witte bolhoed, die hem, voortgedreven door de krachtige stroom, passeerde, was te veel voor Joost. Hij verloor de beleefdheid uit het oog en greep met een kreet van ontroering naar het dobberende hoofddeksel. Hierdoor struikelde hij over de drempel zodat hij voorover in het water viel — en nu schoot hij in de waterval, de trappen af.

„Joost!" riep heer Ollie met zwakke stem. „Joost! Waarom zwem je nu weg? Help me toch......"

De hielen van de knecht verdwenen echter trappelend uit het gezicht, zodat heer Boomel niest beters wist te doen achter hem aan te plassen. Door alle akelige avonturen van de laatste tijd was hij echter wat slap in de knieën geworden; ook hij verloor zijn evenwicht.

Meegevoerd door de stroom bereikte het beklagenswaardige groepje tenslotte het diepste punt van het huis, en dat was natuurlijk de kelder. Joost spoelde daar met hoofd vooruit tussen allerlei speelgoed, dat op drift geraakt was aan, en heer Ollie volgde hem ruggelings.

„Hmpfl!" stamelde de laatste. „Dit is de allerlaatste druppel..."

Er volgde geen antwoord en omdat er ook niemand was die hem met zorg en opbeurende woorden hielp, nam hij plassend een zittende houding aan. Zodoende kreeg hij een duidelijk uitzicht op de achterkant van Joost, die zich moeizaam uit de rommel werkte.

„Joost!" murmelde heer Bommel, haast schreiend. „Wat...... pfl...... wat doe je toch? Zie je dan niet, dat mijn lijdensbeker overloopt?"

„Helaas", zei Joost, zich oprichtend, „hij is er niet."

„Wát is er niet?" kreet heer Ollie.

„Mijn mooie, nieuwe, witte dop." legde de bediende treurig uit. „Het enige wat ik terugvind is dit, met Uw welnemen......"

Met deze woorden hield hij het schilderij van Terpen Tijn omhoog.

Amerikaanse gasten brengen zondag bezoek aan ARUBA

Oranjestad. — Aruba zal meegenieten van de publiciteit die de Antillen krijgen in verband met de opening van het Curaçaose touristenhotel. Zondag worden hier om half twaalf per chartervliegtuig verwacht de navolgende personen:

J. A. Bach, onder-directeur van de KLM, de heer en mevrouw D. J. Kooleman, onderdirecteur en algemeen bedrijfsleider in de Verenigde Staten van de KLM, Prof. dr. Lieftinck, lid van de Raad van direkteuren van de KLM en bestuurslid van de Internationale bank voor reconstructie en ontwikkeling te Washington, L. Bouman, hoofd van het Antilliaans touristenkantoor in New York, de heer en mevrouw J. F. Dulligan, New York, de heer en mevrouw Seidle, Washington, de heer en mevrouw van Houten, Washington, Jhr. mr. H. Th. A. M. van Rijckevorsel, consul generaal der Nederlanden in New York, Turner Cameron, State Department Washington, Irvin Robinson, redakteur en uitgever Travel Courier, Bert Bacharach, Beach Conger, redakteur New York Herald Tribune, Harold Gold, Journal of Commerce, Irving Peck, United Press, John Asedta New York Times, Mej. Margaret Hurley, Rdaktrice Town & Country. John Manning Jr. Town & Country. Mej. Greta Plattry, Mej. Greta Plattry, Mej. Hary Prime, United Press, Aileen Snoddy,, Newspaper Enterprises Association, Dan Grable, N.B.E., Vyvyan Donner, Diplomat Mag., José Martin, Couture Fabrics, Maur Norton, New York Post. Jack Lane, Travel Agent Mag., Max Tak, vertegenwoordiger in New York van Elseviers Weekblad, Walter Voegele, Hotel Management Mag.

Het programma ziet er als volgt uit:

10.45 Vertrek vliegtuig uit Curaçao. Bij aankomst boven Aruba zal het vliegtuig na boven de Lago raffinaderij te hebben gevlogen iets langer dan normaal doorvliegen, om na het maken van de gebruikelijke linkerbocht, langs de Palm Beach te vliegen op een hoogte van ongeveer 400 ft. Hierna wordt al stijgende doorgevlogen en op ongeveer 1500 ft. hoogte tweemaal cirkelen boven Lago.

11.30 Aanwezig op de Luchthaven ter ontvangst zullen zijn: Het Bestuurscollege en enkele bestuursleden van de Vereniging van Handelaren en Kamer van Koophandel.

11.45 Het gezelschap vertrekt via Balashi, Santa Cruz en Paradera naar Basi Ruti.

12.30 Aankomst op Basi Ruti Rondleiding door het gebouw en eerste bungalow.

12.30 — 13.30. Gelegenheid tot zwemmen.

13.30 Serveren van drinks en „appetizers". Saté in patio.

14.15 Aanvang rijsttafel (verzorgd door de heer W. A. Strijland van Restaurant Bali.

16.15 Klaar maken voor vertrek naar Vliegveld.

Nieuw kantoor K.Z.P.

Oranjestad. — Vanmorgen werd het nieuwe kantoor voor de kinder- en zedenpolitie in gebruik gesteld. Het is een veel doelmatiger behuizing, dan de oude noodlokalen konden bieden. De socialisatie van de verschillende takken van dienst bij de politie, welke door commissaris Mr. Willemsen, ondanks de ernstige handicap van personeelstekort werd doorgevoerd, blijkt zeer gunstige resultaten te geven.

Gemengd nieuws

Oranjestad. — Bij de politie werd door mevrouw H. Simons-Stolz aangifte gedaan van het feit dat een door haar geposte brief, waarin zich een cheque bevond ten bedrage van $ 150.— en getrokkén op de Union County Trust Co. Bank, niet op de bestemde plaats is aangekomen.

Oranjestad. — De politie ontdekte een brandlucht in het pand te Sint Nicolaas waar een ijsfabriek is gevestigd. Het bleek dat een der machines heet gelopen was. Door tijdig ingrijpen kon erger worden voorkomen.

Oranjestad. — Zwijntjesjagers blijven aan het werk. Nu werd ten nadele van de heer Nuns een fiets gestolen welke geparkeerd stond op het erf van de Bonaireclub. Het is een Raleigh, genummerd 481.09. De politie is de laffe dader(s) op het spoor.

NANDO velde HORNER in de tweede minuut

Oranjestad. — De gisteravond door promotor Stefania georganiseerde bokswedstrijden trokken slechts een matig publiek en tot geruststelling van degenen die thuis bleven kan gezegd worden, dat het programma ook niet van het kaliber bleek te zijn, als we de laatste tijd gewend waren. Mainbout en voorwedstrijd gaven boksers te zien, die niet tegen elkaar waren opgewassen. De mainbout kwam niet verder dan de tweede minuut, waarin Nando met een keiharde linker hoek tegen de kaak van zijn tegenstander Horner velde. Horner probeerde nog even bij de achtste tel op te staan, maar viel even prompt weer neer. In de eerste ronde had Nando met een treffer al een bloedende wond toegebracht vlak boven het linker oog van Horner.

Ook de semi finale die voor acht ronden was aangkondigd kwam niet verder dan de tweede. Kid Fenton wist toen al een technical K.O. te forceren over Samuel Nunez van Caracas.

De derde wedstrijd tussen Walcot van Aruba en Easy Boy Sonny werd een overwinning in vier ronden en met algemene stemmen van de jury.

De vierronder Kid Spider Aruba en Kid Alfonso, eveneens van Aruba werd een unanimous decision van de jury voor Kid Alfonso. Beide boksers kwamen eenmaal met het canvas in aanraking, maar kwamen bij de achtste tel weer tot leven. Johnny Gumbs versloeg Young Kachson, nadat Jackson in de tweede ronde door een harde rechtse op het hoofd, acht tellen op het canvas had gelegen.

De enige amateurwedstrijd van de avond ging tussen Blue Rock Jr. en Kid Webster en leverde een overwinning op voor Kid Webster.

Intussen heeft Stefania weer nieuwe wedstrijden in het vooruitzicht gesteld, waarbij wij opnieuw de naam Wim Snoek hebben horen fluisteren. Snoek heeft ondanks alles nog een goede naam op ons eiland door zijn schitterende wedstrijd enkele weken geleden welke door kenners nog altijd als de beste uit zijn (Antilliaanse) carriere wordt beschouwd.

Pamflet over watercultures

Oranjestad. — Weer is een fraai gedrukt en geïllustreerd pamfletje van de drukker gekomen, uitgegeven door het eilandgebied en samengesteld door het Bureau Welvaartszorg.

Op populaire wijze wordt een overzicht gegeven van het principe der watercultures. Nieuws bevat het in het geheel niet en de enige vragen die van belang zijn, n.l. ten aanzien van financiering en exploitatie worden afgedaan met het wel oversimplistische alineatje:

„In Augustus 1956 heeft het Bestuurscollege de beslissing genomen betreffende het nutricultyrebedrijf" (B.C. of Eilandraad? — Red). „Het was dan ook een grote voldoening in juni 1957 in Nederland te ondervinden dat de Nederlandse Regering, na zorgvuldige bestudering dit project. Niettegenstaande de krappe pect. Niettegenstaande de krappe geldsituatie in Nederland was de Regering bereid met een lening van ƒ 500.000.— een belangrijke bijdrage te leveren tot de financiering van dit project".

De schrijver van het pamflet zegt verder aan het slot van zijn betoog dat „Wanneer wij echter de prijs van de grond voor een nutriculture-bedrijf vergelijken met die voor een traditioneel tuinbouwbedrijf, dan kost eerstgenoemde grond per oppervlakte-eenheid, hetwelk evenveel produceert als een vierkante meter van de allerbeste grond, nog minder dan ƒ 1.— aan investering".

Duidelijk is ons dit alles niet. Te minder als we eerder in het pamflet hebben gelezen dat er 8 units komen elk van 60 bakken, die per stuk 30 meter lang en minder dan 1 meter breed zijn. Wij komen dan tot een „oppervlakte eenheid" producerend evenveel als de allerbeste grond" van 14.400 vierkante meter. Schrijver wil ons toch niet wijsmaken dat de investering voor dit projekt slechts ƒ 14.400.— bedraagt?

Al met al een pamflet dat wat inhoud, taalgebruik en stijl een zeer amateur-achtige indruk maakt. Wat ons betreft: zonde van het geld.

Mutaties in dienst van het Land

Benoemingen

Mej. M. C. Kroon, tot typiste in tijdelijke dienst en werkzaam gesteld bij de politie-administratie, alhier; de heren J. V. Yrausquin en D. A. Dubero tot hulpkommies der belastingen in tijdelijke dienst op Aruba; de heren G. A. Laclé, P. P. de Mey, H. M. L. Cathalina, C. Kock, R. A. E. Malmberg, A. van der Bliek en T. Romano, voor een proeftijd van zes maanden tot hulpkommies der belastingen op Aruba; mej. F. Ch. Hanson, tot klerk b in tijdelijke dienst en werkzaam gesteld ten kantore van de Landsontvanger op Aruba; de heer E. E. de Windt, tot assistent-opzichter bij de Landsgebouwendienst, alhier; de heer H. A. Maduro, commies ter Griffie van het Hof van Justitie, alhier, wnd. substituut-griffier van het Gerecht in Eerste Aanleg op Curaçao, tot substituut-griffier van het Gerecht in Eerste Aanleg, alhier; mej. N. B. M. Wolff, tot teletypist 3e klasse bij de Landsradio- en Telegraafdienst op Aruba; de heer J. H. R. Neuman, voor een proeftijd van drie maanden tot schrijver b in tijdelijke dienst en werkzaam gesteld ter Inspectie der Belastingen, alhier; de heer mr I. de Castro Yohai, tot Advocaat-Generaal in tijdelijke dienst bij het Hof van Justitie in de Nederlandse Antillen; mej. I. J. Kwidama, tot schrijver b in tijdelijke dienst en werkzaam gesteld bij de Politie-administratie, alhier.

Bevorderingen

De heer H. van Breet, adjunct-commies ter Inspectie der Belastingen, alhier, tot commies; de heer J. S. R. Gefrouw, klerk b bij de Landsradio- en Telegraafdienst, alhier, tot klerk 1e klasse; de heer C. S. Lesire, assistent-controleur bij het Departement Sociale- en Economische Zaken, alhier, tot controleur 2e klasse; mej. S. D. A. Hinds, schrijver b ten Parkette van de Procureur-Generaal, alhier, tot klerk b.

Eervol ontslag aan

De heer J. M. P. Asjes, brievenbesteller, alhier, op zijn verzoek, met ingang van 24 december 1957; mevr. J. G. Sylbing—Reeberg, tijdelijk onderwijzeres 4e klasse op Aruba, ter beschikking gesteld van het eilandgebied Aruba, op haar verzoek; mej. B. C. Panneflek, klerk b in tijdelijke dienst bij de politie-administratie, alhier, op haar verzoek, met ingang van 1 februari 1958; de heer J. Th. Voorbrood, onderwijzer 1e klasse categorie A, in vaste dienst aan de Openbare Hendrikschool voor Mulo, alhier, ter beschikking gesteld van het eilandgebied Curaçao, in verband met zijn overgang in dienst van voornoemd eilandgebied, op zijn verzoek; de heer H. R. Nicholson, klerk b ten Postkantore, alhier, in verband met zijn overgang in dienst van het eilandgebied Bonaire, op zijn verzoek; de heer O. R. Jansen, klerk b bij het Departement Sociale- en Economische Zaken, alhier, in verband met zijn overgang in dienst van het eilandgebied Bonaire, op zijn verzoek; de heer P. J. Scheer, loods, ter beschikking gesteld van het eilandgebied Curaçao, op zijn verzoek, met ingang van 18 april 1958; mej. S. Tammens, onderwijzeres 1e klasse, categorie A, in vaste dienst aan de Openbare Joan Mauritsschool (Mulo Onderbouw), alhier, ter beschikking gesteld van het eilandgebied Curaçao, in verband met haar overgang in dienst van voornoemd eilandgebied, op haar verzoek; mevr. V. C. Henriquez—Durant, klerk 1e klasse in tijdelijke dienst ter Inspectie van het Onderwijs, op haar verzoek, met ingang van 30 januari 1958.

Eervolle ontheffing

De heer mr J. Eleonora, commies ter Griffie van het Hof van Justitie, alhier, uit de functie van substituut-griffier van het Gerecht in Eerste Aanleg op Curaçao.

Detachering

De heer mr J. Eleonora, commies ter Griffie van het Hof van Justitie, alhier, naar Aruba, voor de duur van drie maanden.

Overplaatsing

De heer H. M. J. Maduro, commies ter Inspectie der Belastingen, alhier, naar Aruba en werkzaam gesteld ten kantore van de Adjunct-Inspecteur der Belastingen, aldaar; de heer H. C. Every, klerk b ter Inspectie der Belastingen, naar de Algemene Secretarie.

Waarneming

De heer mr J. Eleonora, commies ter Griffie van het Hof van Justitie, alhier, is tijdelijk belast met de waarneming van dienst en/of functie van substituut-griffier van het Hof van Justitie op Aruba.

Gegevens over oliereserves in Sahara zeer gunstig

Drie miljard gulden nodig voor het exploratieprogramma

(Bijzondere correspondentie uit Parijs)

De laatste olieberichten uit de Sahara zijn zeer gunstig. Zij bevestigen, dat de olielagen van Hassi Messaoud aanzienlijk zijn. Door de buitengewone breedte (140 meter) en de uitgestrektheid van deze laag is het geoorloofd een voorspelling over de oliereserve te doen, die minstens in de honderden miljoenen tonnen loopt. Een derde peiling geeft eveneens een zeer bemoedigende aanwijzing aangaande de oppervlakte van het veld, die een driehoek met zijden van ongeveer 7 tot 11 km zou bestrijken èn aangaande de hierop gebaseerde verwachting, wat betreft de opbrengstmogelijkheid van het olieveld.

De gashoudende laag van Hassi R'mel is niet minder aanzienlijk. Zij bevat tientallen miljarden eenheden uitstekend gas. Men zal de komende maanden alles in het werk stellen om op dit gashoudend terrein oliesporen te vinden.

Er zijn tenslotte ook, nog niet zo lang geleden, olielagen gevonden in een ander gebied, dat van Guerrara, deel uitmakend van dezelfde concessies, maar dat uiteindelijk toch verschilt van de andere gebieden. Deze olielagen verschillen totaal van die van Edjelé en Tigouentourine, gelegen langs de Lybische grens, die zich eveneens zeer rijk voordoen en bovendien helemaal niet diep liggen. De Kon./Shell groep is in deze laatste olielagen geïnteresseerd.

In verband met het olietransport vanuit Hassi Messaoud zijn de eerste buizen voor de samenstelling van een pijpleiding aangekomen te Philippeville.

Over de deelnemingen van buitenlandse, vooral Amerikaanse, ondernemingen in de olie-exploratie in de Sahara worden momenteel besprekingen gevoerd en een eerste overeenkomst zal wellicht binnenkort bereikt worden tussen een groep van vennootschappen, waarin de Franse Staat de meerderheid heeft, de Société des Petroles de l'Afrique Equatoriale Française, die het petroleumveld te Gabon exploiteert, de Compagnie d'Exploration Petrolière, waarvan de concessies juist ten noorden van Edjelé liggen en een onafhankelijke Amerikaanse firma, Newmont Petroleum.

Het gaat om het verkrijgen van concessies op de terreinen, die de huidige concessiebezitters, volgens de Franse wet, over 5 jaar verplicht zijn te verlaten. Bovendien verzekert men, dat grote Amerikaanse maatschappijen bereid zijn, als hun de concessies worden verleend, in de nog niet toegewezen gebieden in het oosten van de Sahara uitgebreide onderzoekingen te verrichten. De Franse Staat verlangt echter de meerderheid in de tot dit doel op te richten maatschappijen.

De minister van Financiën, F. Gaillard, heeft onlangs voor de Raad van de Republiek verklaard, dat de kosten van het algemeen exploratieprogram in het moederland zowel als in de Franse overzeese gebiedsdelen geraamd worden op minimaal Frs. 300 miljard (ca. ƒ 3 miljard) voor een periode van 2½ jaar. Ook verwacht men tegen de herfst een beroep op de besparingen, maar in welke vorm dit zal geschieden staat nog niet vast. De plannen van de regering hiervoor zijn nog niet erg duidelijk. De minister heeft verklaard, dat de Staat in ieder geval niet zal afzien van de in zijn bezit zijnde deelnemingen in de oliemaatschappijen, die hij op Frs. 300 tot 350 miljard getaxeerd heeft.

De minister heeft voorgesteld verhandelbare certificaten te creëren, die aangeboden zullen worden aan de spaarders. Deze certificaten vertegenwoordigen de financiële rechten van de aandelen, die nu in het bezit zijn van de Staat. De beheersrechten, dus het stemrecht, blijven aan de Staat. Volgens de eigen woorden van de minister gaat het hier om een zeer klein gedeelte van de deelnemingen van de Staat, hij heeft een cijfer gegeven in de orde van 15 tot 20 miljard francs. Na deze gegevens verstrekt te hebben, kondigde hij nog aan, dat aan de certificaten het recht van inschrijving op het kapitaal van nieuwe maatschappijen of op de kapitaalsvergrotingen van bestaande maatschappijen zal zijn verbonden, zoals dit reeds geschiedt in vele landen, waar de aan de aandelen verbonden beheers-, financiële-, inschrijvingsrechten en rechten op dividend zijn gescheiden.

Van verschillende kanten zijn tegen deze voorgestelde constructie al juridische bedenkingen opgekomen. Een senator heeft gesuggereerd, dat de Staat enkel zijn rechten tot kapitaalsuitbreiding va nde maatschappijen, waarin hij is geïnteresseerd, verkoopt. De minister heeft hierop geantwoord dat dit zou leiden tot het verlies van de meerderheid in die maatschappijen. Om vervreemding van de rechten van de Staat te vermijden op een terrein, waar het voorzichtig en noodzakelijk is ze te bewaren, vroeg de minister toestemming om de beheersrechten van de financiële rechten te scheiden.

Het parlement is het wel met de minister eens. Als de Staat meent dit recht te moeten behouden, zullen dus alleen de financiële rechten aan het aandeel blijven, dat is te zeggen aan de ene kant de beurskoers en aan de andere kant de rechten op dividend, wat echter onvoldoende is om de certificaten aantrekkelijk te maken. Alleen de rechten van inschrijving geven aan het aandeel een reëel belang.

Men geeft er zich rekenschap van, dat ten aanzien van de certificatenemissie de meningen tamelijk verdeeld zijn en men weet dan ook nog niet of men de vorm van de klassieke lening of van de befaamde nieuwe verhandelbare certificaten zal kiezen.

„Het Vrije Volk" over de lenings-kwestie

Amsterdam. — Het Vrije Volk schrijft onder de titel „slechte smaak" over de Antilliaanse leningskwestie o.m.:

De omwegen van de plaatselijke politiek op de Antilliaanse eilanden zijn voor de buitenstaander meestal moeilijk te volgen, maar in de regel behoeft hij er zich dan ook niet druk over te maken.

Op het laatste moment heeft een staaltje van slechte Curaçaose eilandspolitiek de goede gang van zaken doorkruist. De eilandsraad van Curaçao heeft, ogenschijnlijk als een vriendelijk gebaar jegens ons land, besloten af te zien van de Nederlandse garantie. Nu is het al onmiddellijk duidelijk, dat dit Curaçaose gebaar ten aanzien van Nederland loos is, omdat Nederland ten hoogste een klein rentebedrag voor zijn rekening zou nemen. Niet loos echter is het gebaar van Curaçao jegens het broedereiland Aruba zowel als de Antiliaanse regering, en daar moet men het venijn dan ook zoeken. In de eerste plaats hebben sommige Curaçaose politici met enige wrevel gezien, — dat Aruba — met zoveel minder inwoners — een stuk meer van de lening zou krijgen dan Curaçao, hetgeen wordt toegeschreven aan de grote invloed die Aruba op de landsregering zou hebben. Thans een goede gelegenheid, meenden deze Curaçaoënaars, om Aruba de voet dwars te zetten. Bovendien zag de Curaçaose eilandsraad, die formeel niets te maken heeft met onderhandelingen tussen de Antillen en Nederland, hier de kans schoon, de landsregering een figuur te laten slaan. Op Curaçao hebben de partijen die landelijk in de oppositie zijn, de meerderheid in de eilandsraad, waarvan zij nu een slechts gebruik gemaakt hebben.

Terecht heeft de tweede Kamer besloten het wetsontwerp niet in behandeling te nemen alvorens de situatie in de Antillen is opgeklaard Men kan zich voorstellen, dat de Nederlandse kamerleden enige wrevel niet kunnen onderdrukken nu de eilandsraad van Curaçao zijn eigen gedeputeerden, die in Nederland aan de onderhandelingen hebben deelgenomen, heeft gedesavoueerd. Om over de wrevel van de Antilliaanse landsregering en Aruba maar te zwijgen.

Teheran. — De regering in Tebruik van het woord "Perzië", dat de vader van de huidige Sjah, Reza Sjah, indertijd afkondigde, ingetrokken. De oude Sjah had indertijd ook de buitenlanders gevraagd "Iran" i.p.v. "Perzië" te zeggen, doch de regering laat nu het gebruik van beide woorden toe, omdat buitenlanders nogal eens "Iran" met "Irak" verwarren. Ook trekken de buitenlanders zich niet al te veel van het verbod om "Perzië" te zeggen, aan.

Vergadering Eilandsraad

Oranjestad. — Blijkens een advertentie elders in deze editie wordt op zaterdagmorgen een openbare spoedeisende vergadering gehouden van de Eilandraad van Aruba. Enige agendapunten, zijn de ontwerp eilandsverordeningen betreffende het aangaan van kasgeldleningen en de geldlening ten bedrage van ten hoogste zes miljoen dollar, of de tegenwaarde daarvan in andere valuta.

Nog aanmelding voor vioolles mogelijk

Oranjestad. — De heer J. Stenzen, vioolleraar van de Arubaanse Muziekschool, die dank zij steun van Sticusa en CCA kon uitkomen, heeft nu een vaste woning gevonden en wel in de Windstraat nummer 13. Hij heeft nog geen telefoon, maar ondanks dat kwamen al heel wat leerlingen zich melden. Er is nog plaats voor enkele leerlingen vertelde de heer Stenzen ons.

MILWAUKEE wereldkampioen na daverende 5—0 zege op YANKEES

Negen hits — goed voor vijf runs -- maakten kroning van nieuwe wereldkampioen mogelijk

De zevende en beslissende wedstrijd van de World Series 1957 eindigde in een welverdiende 5—0 overwinning voor de Milwaukee Braves. Zowel aanvallend als verdedigend waren de Yankees de mindere van de Braves. Ook bleek het opwerpen van Lew Burdette de Yanks te machtig, terwijl aan de andere kant vijf New York-pitchers niet in staat waren de Milwaukee-aanval tot staan te brengen. Negen hits, die goed waren voor vijf runs, maakten de kroning van een nieuwe wereldkampioen mogelijk.

Don Larsen begon de wedstrijd voor New York en startte heel goed door in de eerste inning alle drie outs zonder moeite te maken. Henry Aaron opende de tweede inning met een single. Door Wes Covingtons „sacrifice" bereikte hij het tweede honk. Frank Torre ontving toen een walk, maar daarna gingen Mantilla en Crandell uit en eindigde de tweede inning zonder dat Milwaukee tot scoren had kunnen komen.

In de derde inning bleef dit echter niet uit. Bob Hazle sloeg als eerste batter een honkslag. Na een zeer kostbare fout van Tony Kubek bracht Ed Mathews met een double de eerste twee Milwaukee-runs binnen. Dit was toen het sein voor manager Casey Stengel om Larsen te vervangen door Bobby Shantz. Het mocht echter niet baten. Eerst bracht Hank Aaron de derde run voor zijn club over de thuisplaat door zijn tweede hit van de middag. De volgende batter, Wes Covington, had ook een honkslag en bracht Hank Aaron naar het derde honk. Op een infield-out scoorde de Braves' centerfielder de vierde run in deze inning.

Een homerun van Del Crandell in de achtste inning vergrootte de voorsprong van de Braves tot 5—0, in welke stand verder geen verandering meer kwam.

De Yankees gebruikten vijf pitchers, t.w. Don Larsen, Bobby Shantz, Art Ditmar, Ton Sturdivant en Tommy Byrne. Lew Burdette wierp de gehele wedstrijd voor de Braves op. Hij was slechts twee dagen rust gegund en velen verwachtten daarom, dat hij het niet lang zou kunnen volhouden. Voor de derde keer in deze Series wist hij van de Yanks te winnen en deze prestatie maakte hem de held van de 1957 World Series. Gisteren was hij slechts in de eerste, zesde en negende inning even in moeilijkheden, maar zelfs een tegenrun stond hij de Yankees niet toe.

De boxscore van de wedstrijd was als volgt:

		runs	hits	err.
Milwaukee	004 000 010	5	9	1
New York	000 000 000	0	7	3

Het baseball-seizoen 1957 kwam aldus tot een waardig besluit.

De Yankees werden onttroond en de Milwaukee Braves zijn thans de nieuwe wereldkampioenen. En het kan niet worden ontkend, dat de titel terecht kwam bij het team, dat er het meest aanspraak op maakte.

D.W.S. — H.V.C. 0—1. Op het D.W.S.-terrein behaalde H.V.C. door een hard schot van de linksbinnen Maarschalkerweerd een overwinning. Keeper Kramer en de linksback Serlijn konden hier niets aan veranderen.

Pure Oil Cy. krijgt concessie in PARAGUAY

New York. — De Pure Oil Company te Chicago heeft een concessie voor 45 jaar gekregen voor het zoeken en boren van olie op een terrein van 14,5 miljoen acres in Paraguay, zo wordt in een bericht in de New York Times medegedeeld. De president van Paraguay noemde dezer dagen het besluit van de regering van Paraguay een van de maatregelen om het land op de weg naar economische welvaart te brengen. De regering is zeker van 11 procent van de brutoproduktie van olieprodukten en van een inkomstenbelasting van 30 procent op de winst der maatschappij.

Amsterdam — M.V.V. Doelman Visser in de knel.

Benoemingen Nederlands leger-commando

Den Haag. — Bij K.B. is met ingang van 1 november 1957 eervol ontheven van zijn functie van chef van de generale staf, tevens bevelhebber der landstrijdkrachten, Hr Ms adjudant in buitengewone dienst, de generaal van de generale staf B. R. P. F. Hasselman. Is benoemd tot chef van de generale staf, tevens bevelhebber der landstrijdkrachten, de luitenant-generaal van de generale staf G. J. Le Fevre de Montigny. Is met ingang van 1 januari 1958 eervol ontheven van zijn functie van voorzitter van het comité der Verenigde chefs van staven Hr Ms adjudant in buitengewone dienst, de generaal van de generale staf B. R P. F. Hasselman. Is benoemd tot voorzitter van het comité der verenigde chefs van staven de luitenant-generaal van de Koninklijke Luchtmacht H. Schaper, chef van de luchtmachtstaf, zulks onder handhaving in zijn tegenwoordige functie.

V.S. willen Egyptische activa niet deblokkeren

Washington. — De Egyptische minister van Financiën, A. M. El-Kassoeni, die naar Washington was gegaan, om de Amerikaanse autoriteiten te bewegen tot vrijgave van de bevroren activa van Egypte in de Verenigde Staten, heeft plotseling zijn verblijf in de Amerikaanse hoofdstad afgebroken. Hij is naar Cairo teruggekeerd, omdat hem, naar van bevoegde zijde wordt vernomen, gebleken was, dat iedere poging om vrijgave van de activa te verkrijgen, vergeefs zou zijn.

Van bevoegde Amerikaanse zijde wordt vernomen, dat de Amerikaanse regering in de huidige omstandigheden gekant blijft tegen deblokkering van de Egyptische activa, die bijna veertig miljoen dollar bedragen.

Liberia. — Op verzoek van de president heeft dr. Ernest Yancy ontslag genomen als minister van onderwijs. De president heeft in zijn plaats tot minister van onderwijs benoemd de heer Nathaniel Massaquoi. Tot onderminister van onderwijs is benoemd de heer John Payn, Mitchell, die zich met Unesco-aangelegenheden zal belasten.

Londen. — Het indexcijfer van de vrachttarieven in de wilde vaart, berekend door de Engelse kamer van scheepvaart, heeft in augustus jl. het laatste punt sedert drie jaar bereikt. De subindices voor kolen, graan, erts, suiker en hout gaven alle een daling in vergelijking met de voorafgaande maand te zien.

Het indexcijfer van de tarieven van tijdcharterovereenkomsten vertoonde zelfs een scherpe daling.

Rijsttekort in West-Java

Djakarta. — Het rijsttekort in West-Java dat op het ogenblik een critieke omvang dreigt aan te nemen, was dezer dagen het onderwerp van vragen in het Indonesische parlement.

In verschillende plaatsen in het achterland van West-Borneo is de rijst volkomen van de markt verdwenen. In West Java vliegen de prijzen omhoog, en in enkele districten in de buurt van Bandung zijn ze de laatste dagen verdrievoudigd. Uit enkele plaatsen in het zuidelijk deel van West-Java worden prijzen van tien rupiah per kilogram vermeld.

AANKONDIGING

De wnd. Substituut-Griffier bij het Gerecht in Eerste Aanleg, zittingsplaats Curaçao, kondigt hierbij aan, dat bij vonnis van de Rechter in gemeld Gerecht dd 8 april 1957 is verklaard, dat: FRANCISCO SALESIO KONKET, z.n.e.t. FRANCISCO SALESIO CONQUET, wonende op Curaçao te dezer zake domicilie gekozen hebbende aan het Hendrikplein No. 5, ten kantore van de praktizijn R. J. ISA te Willemstad op Curaçao, bezitter is van het perceel grond, deel van het stuk grond bekend als SINT MICHIEL LIBER of VRIJ SINT MICHIEL, gelegen in het Tweede District van Curaçao, kadastraal bekend als Tweede District Sectie A nummer 1928, groot 5290 vierkante meter.

Bij bovenvermeld vonnis is voornoemde bezitter gemachtigd om een authentiek afschrift van dit vonnis te doen overschrijven in de in artikel 665, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek voor Curaçao bedoelde registers.

De Wnd. Substituut-Griffier,
(get.) C. A. A. NICASTIA.

Curaçao, 4 september 1957.

BEKENDMAKING

In de nacht van **Vrijdag** op **Zaterdag a.s.** zal de **Koningin Emmabrug** vanaf **0000 uur** tot omstreeks **0500 uur** wegens reparatie-werkzaamheden voor het landverkeer **gesloten** zijn.

De Wnd. Havenmeester.

WIJZIGING

Het Hoofdkantoor van de **N.V. COMBINATIE PLETTERIJ-NEDERHORST** zal vanaf 14 oktober 1957 verplaatst zijn van de Hoogstraat No. 51 naar de werf te Parera en bereikbaar zijn onder de volgende telefoonnummers:

12761 (6 lijnen)
11758
12298
12478

De gemeenteraad van Netley bij Southampton in Hamshire wil trachten een snelheidsbeperking te verkrijgen voor de „Nieuw Amsterdam" de „Caronia" en de „United States", de inwoners hebben er namelijk over geklaagd dat deze schepen een hevige deining veroorzaken waardoor voor de mensen op het strand overlast ontstaat. Volgens een lid van de raad zou de schepen verboden moeten worden meer dan acht knopen te varen.

PANIEK ☆

DOOR C. BAUER

65

Uit nieuwsgierigheid snuffelt Jarrod nog even in Burke's bureau en vindt daar de tachtig mille. Dat is klaar geluk, in dubbel opzicht. Jarrod kan die tachtig mille best gebruiken en bovendien zal het verdwijnen ervan de zelfmoordtheorie misschien verstevigen. Jarrod verdwijnt weer. Hij laat geen andere sporen achter dan de whisky-fles met vingerafdrukken van Scott Andrews en de was-deeltjes aan de stoel waar hij op gezeten heeft. Dat laatste weet hij niet, maar het bracht zijn opzet niet in gevaar, want de was kon ook van Andrews afkomstig zijn.

Waarom die vingerafdrukken van Andrews? Daaruit blijkt het duivelse raffinement van Jarrod en zijn zucht naar perfectionnering van zijn misdaad. Hij hield rekening met de mogelijkheid dat de lijkschouwer niet aan zelfmoord zou geloven. Het was een kleine mogelijkheid, maar ze bestond. Indien de politie hier een moord zou vermoeden wilde Jarrod een flauw spoor achterlaten. Het mocht vooral niet in het oog lopend zijn. Jarrod koos daarvoor de vingerafdrukken van Andrews. Hij wist namelijk dat Burke en Andrews in het verleden enkele malen hooglopende ruzie hadden gehad om de verloofde van Andrews, Sue Allen. Het sloot allemaal als een bus. Dat Scott Andrews op deze manier een mooie kans maakte onschuldig naar de electrische stoel te worden gestuurd, dat kon Jarrod minder schelen.

Dat handigheidje met die vingerafdrukken van Scott Andrews behoort wel tot het meest satanisch-geniale wat Jarrod ooit heeft uitgebroed. Een vluchtige lijkschouwing zou niets anders dan zelfmoord aan het licht brengen. Mocht er echter twijfel bestaan, dan zouden bij een enigszins grondig onderzoek het eerst de vingerafdrukken op de fles gevonden worden. Alles wat verder nog gevonden mocht worden en in de richting van Jarrod zou wijzen, klopte dan precies: Andrews verkeerde immers in de onmiddellijke omgeving van Jarrod. Bovendien had Andrews een motief: de kwestie tussen hem en Burke over Sue Allen. En tenslotte had Jarrod gezorgd dat Andrews voor de bewuste avond geen alibi had; hij had hem namelijk opgedragen een bepaald werkstuk af te maken, al zou hij er de hele nacht voor moeten doorwerken. Andrews heeft in de nacht dat Burke door Jarrod werd vermoord onafgebroken in de kelder onder het souterrain gezeten. Maar hij was de enige die zou kunnen verklaren dat hij die werkplaats niet voor enkele uren had verlaten; Igor en Hendricks zouden die verklaring natuurlijk niet gesteund hebben... Achteraf is gebleken dat deze voorzorgsmaatregel van Jarrod overbodig is geweest: Andrews wist zich met geen mogelijkheid te herinneren wat hij op de bewuste avond had uitgevoerd...

Dat was dus de moord op Burke. Maar een paar weken daarvoor was er nog iets anders gebeurd. Jarrod was al maanden bezig met zijn beeldengroep: de moord op Lincoln. De president was al wel klaar, maar met de moordenaar Booth was Jarrod niet tevreden. Andrews heeft wel twintig modellen gemaakt die steeds weer werden afgekeurd. Op een dag stond er een kort berichtje in de krant dat oud-burgemeester Patterson was overleden. Er stond een foto bij en Jarrod gaf opdracht dat die foto als model zou moeten dienen voor de kop van Booth. Maar hoe Andrews zijn best ook deed, hij scheen het Jarrod op dit punt niet naar de zin te kunnen maken. Toen kwam in het verwarde brein van Jarrod het krankzinnige idee op dat hij de meest ideale copie zou kunnen maken als hij beschikte over het lijk zelf. Hij zou dan een natuurgetrouwe gipsvorm kunnen maken. Hij reed 's nachts met Hendricks naar de rouwkamer van het ziekenhuis, klom door een achterraam naar binnen en klom er toen met het lijk weer uit. Bij het onderzoek hebben wij destijds al vastgesteld dat één man dit nooit in zijn eentje kan hebben klaargespeeld, maar Hendricks heeft bij hoog en bij laag bezworen dat Jarrod het zonder zijn hulp heeft gedaan. Volgens Hendricks was Jarrod ontzaglijk sterk en te oordelen naar wat hij verder nog heeft gepresteerd geloof ik dat ook wel.

Toen na de verdwijning van Patterson de „Morning Post" en ook de andere dagbladen, zo'n ophef van het geval maakten, bedacht Jarrod zich dat hij het misschien nog wel zou kunnen uitbuiten voor zijn zaal der verschrikkingen. Het bleef echter bij een denkbeeld tot de dag na de moord op Burke. Toen realiseerde Jarrod zich plotseling dat hij bij het zoeken naar onderwerpen voor zijn zaal der verschrikkingen de geschiedenis wel een beetje in de hand kon werken. Als hij het lijk van Burke stal, zou dat na de verdwijning van Patterson's lijk een geweldige sensatie veroorzaken. Als Jarrod dan zorgde dat hij in zijn zaal der verschrikkingen beelden had van Patterson en Burke, kon hij een grote toeloop verwachten.

Het klopte allemaal precies. Na de verdwijning van Burke's lijk schreeuwde de „Morning Post" moord en brand en Jarrod zorgde als de bliksem voor een paar beelden. En hier blijkt weer zijn raffinement. Hij zorgde er wel voor dat hij van Patterson een slecht gelijkend beeld kreeg; hij had natuurlijk de oude gipsafdruk kunnen gebruiken, maar dan zou misschien de overeenkomst met Booth opgevallen zijn. Bovendien mocht Andrews van deze hele zaak niets weten en om hem nu zand in de ogen te strooien liet Jarrod hem een beeld van Patterson maken aan de hand van enkele oude foto's. Voor het beeld van Burke werd weer het lijk gebruikt; dat deden Igor en Hendricks.

Maar nu had Jarrod de smaak te pakken. Hij had door middel van Burke kennis gemaakt met Cathy Gray en er was al half en half afgesproken dat Cathy eens zou poseren voor een beeld van Cleopatra. Jarrod had echter een methode gevonden die hem beter beviel dan poseren. Cathy werd zijn volgende slachtoffer. Bij het kiezen van zijn slachtoffers hield hij er echter zorguldig rekening mee dat ze door Andrews vermoord zouden kunnen zijn.

(Wordt vervolgd)